

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

16 Μάρ 2017 www.sekonline.gr No 1274

Ενάντια στα Μνημόνια, νέα και παλιά
**ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ - ΣΤΑΘΜΟΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ**

Γυρίστε στις
σελίδες
2,3,4,5,6,7

**ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ
2017**
Ξεκινάει
την Πέμπτη
σελ. 10, 11

Οργανώνουμε Κλιμακώνουμε ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ

Αστυνομικό όργιο συνεργασίας με φασίστες στον Ασπρόπυργο

Το Σάββατο το απόγευμα, μετανάστες εργάτες γης μαζί με τους συμπαραστάτες τους από την Πακιστανική Κοινότητα και την ΚΕΕΡΦΑ διαδήλωσαν στην Γκορυτσά του Ασπρόπυργου ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις που αντιμετωπίζουν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Αίτημά τους το αυτονόητο, δηλαδή ότι η αστυνομία θα έπρεπε να συλλάβει τους δράστες των επιθέσεων που έχουν εντοπιστεί και μηνυθεί πολλές φορές.

Αντί γι' αυτό, η αστυνομία φρόντισε να προστατέψει ξανά τους δράστες και ομάδες τραμπούκων που επιτέθηκαν με πέτρες στην πορεία και ολοκλήρωσε την επιχείρησή της με επίθεση των ΜΑΤ που άφησε διαδηλωτές με ανοιγμένα κεφάλια και σπασμένα χέρια από τα γκλομπ.

Ντροπή

Οι φασίστες είχαν σύνθημα στο στέκι τους το "Αίμα, τιμή, Χρυσή Αυγή" και η Αστυνομία συντονιζόταν από στέλεχός της γνωστό για τις χρυσαυγίτικες συνδέσεις του. Οι ευθύνες του υπουργού "Προστασίας του Πολίτη" Τόσκα αλλά και όλης της κυβερνητικής ηγεσίας είναι εξόφθαλμες και προκλητικές. Είναι ντροπή για μια κυβέρνηση που λέει ότι προέρχεται από τη "ριζοσπαστική αριστερά" να ανέχεται τέτοια φαινόμενα.

Τίποτε απ' όλα αυτά, ούτε οι φασιστικές συμμορίες, ούτε η κάλυψή τους από την αστυνομία δεν πρόκειται να σταματήσει τον αγώνα των εργατών. Δεν θα αφήσουμε ούτε νέες "Μανωλάδες" ούτε νέους "Άγιους Παντελεήμονες" να ξεφυτρώσουν. Οι διαδηλωτές του Σαββάτου το υπογράμμισαν αυτό και με την μαζική παρουσία τους στους δρόμους της Γκορυτσάς και με την απτόητη αποφασιστικότητά τους. Και θα το βροντοφωνάξουν ξανά στην Πανεργατική απεργία της Τετάρτης.

Ένα τμήμα της πορείας των εργατών γης στην Γκορυτσά. Περισσότερα στις σελίδες 8, 9

Τα αίσχη του πολυνομοσχεδίου για το 4ο μνημόνιο

Αφορολόγητο για τους εφοπλιστές, ακαταδίδωκτο για τους τραπεζίτες

Επίθεση κυριολεκτικά στο 99% της κοινωνίας περιλαμβάνει το πολυνομοσχέδιο που κατέθεσε το Σάββατο στη Βουλή η κυβέρνηση. Από τα μέτρα, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του ίδιου του υπουργείου Οικονομικών, η κυβέρνηση στοχεύει να "εξοικονομήσει" σχεδόν 5 δισεκατομμύρια Ευρώ από τον προϋπολογισμό ετησίως -ένα ποσό που ανεβάζει τον "πήχη" πολύ ψηλότερα από τον μνημονιακό στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος 3.5% του ΑΕΠ το χρόνο.

Η δημοκρατία των "χορηγών"

Οι επιθέσεις, όμως, δεν περιορίζονται μόνο στο αυστηρά οικονομικό επίπεδο. Στο πολυνομοσχέδιο, για παράδειγμα, υπάρχει ένα προκλητικό κεφάλαιο για τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων. Όχι την κρατική επιχορήγηση: την οικονομική ενίσχυση από τα μέλη, τους φίλους και τους οπαδούς τους. Για τις "δωρεές" ποσών που ξεπερνούν τα 50 ευρώ προβλέπεται "υποχρεωτική αναγραφή του ονοματεπώνυμου και του αριθμού φορολογικού μητρώου... του χρηματοδότη... Εάν, ωστόσο, το ποσό της δωρεάς ισούται ή είναι μικρότερο των 50 ευρώ, δεν είναι απαραίτητη η αναγραφή" γράφει το πολυνομοσχέδιο "προκειμένου να μην αποθαρρύνεται η αυθόρμητη συμμετοχή των πολιτών στη δημοκρατική λειτουργία...".

Φοβερή δημοκρατική ευαισθησία. Μόνο που για τα μικρά κόμματα που δεν είναι στη Βουλή και δεν λαμβάνουν κρατική χρηματοδότηση, το συνολικό ποσό της ανώνυμης οικονομικής ενίσχυσης από μικροποσά (κάτω των 50 ευρώ) δεν μπορεί να ξεπερνάει συνολικά τις 20.000 ευρώ ανά έτος. Η αρχή "λίγα από πολλούς" είναι αντιδημοκρατική σύμφωνα με τη λογική της κυβέρνησης. Και για τις ενισχύσεις με επώνυμα κουπόνια άνω των 50 ευρώ προβλέπει όριο το πολυνομοσχέδιο: 100.000 ευρώ, πέντε φορές μεγαλύτερο από το όριο των ανώνυμων ενισχύσεων. Η χρηματοδότηση των κομμάτων, με άλλα λόγια, είναι νόμιμη μόνο αν στηρίζεται στις κρατικές επιχορηγήσεις. Τα κόμματα των φτωχών πρέπει να μείνουν φτωχά, μικρά και στο περιθώριο της πολιτικής ζωής.

Ένα δεύτερο παράδειγμα είναι η λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές. Ούτε αυτό έχει καμιά σχέση με τον στόχο για τα πλεονάσματα. Αλλά το νομοσχέδιο δίνει το δικαίωμα "σε ορισμένες περιοχές" (στις περισσότερες δηλαδή) για "προαιρετική λειτουργία εμπορικών καταστημάτων τις Κυ-

ριακές από το μήνα Μάιο έως και τον μήνα Οκτώβριο... Επίσης αίρονται οι ισχύοντες περιορισμοί (εμβαδόν εμπορικού καταστήματος κλπ) σχετικά με τις περιοχές στις οποίες επιτρέπεται προαιρετικά η λειτουργία των καταστημάτων και άλλες Κυριακές πλην των προβλεπομένων...". Τα θύματα αυτής της απελευθέρωσης θα είναι πρώτα και κύρια οι εμποροϋπάλληλοι -που θα αναγκαστούν να δουλεύουν με ακόμα πιο ρευστά ωράρια- αλλά και τα μικρά καταστήματα που δεν έχουν προσωπικό και δεν μπορούν να αντέξουν από φυσική άποψη τον ανταγωνισμό των ατελειώτων ωραρίων.

Ένα τρίτο παράδειγμα είναι οι πλειστηριασμοί. Το νομοσχέδιο ρυθμίζει όλες τις λεπτομέρειες για την διενέργεια ηλεκτρονικών πλειστηριασμών στους οποίους θα μπορούν να συμμετέχουν μόνο "πιστοποιημένοι υποψήφιοι πλειοδότες". Το τι σημαίνει "πιστοποιημένοι" στην αργκό των Βρυξελλών αυτό το έχουμε μάθει πλέον πολύ καλά όλα αυτά τα χρόνια. "Πιστοποιημένη" ήταν η Φολκσβάγκεν που φλόμωνε την ατμόσφαιρα με επικίνδυνα καυσάερια μέσα από ένα "έξυπνο" λογισμικό που κορόιδευε τους ελέγχους. "Πιστοποιημένες" ήταν οι εταιρείες τροφίμων που παρασκεύαζαν "μοσχαρίσια μπιφτέκια και λουκάνικα" από κρέας αλόγου και γαϊδάρου. "Πιστοποιημένοι υποψήφιοι πλειοδότες" θα είναι τα μεγάλα "ταμεία γύπες", για παράδειγμα, οι αδίστακτοι κερδοσκόποι που αρπάζουν την ανθρωπιστική βοήθεια από τις χώρες της Αφρικής στο όνομα του "δημόσιου χρέους" που έχουν αγοράσει για πενταροδεκάρες. Οι οικογένειες που θα προσπαθήσουν να σώσουν το σπίτι τους -με δανεικά από συγγενείς και φίλους- θα είναι "μη πιστοποιημένοι" και θα αποκλείονται.

Το άφαντο 1%

Το πλουσιότερο 1% λάμπει κατά τα άλλα "δια της απουσίας του" από το πολυνομοσχέδιο. Από τα 5 περίπου δις που θέλει να εξοικονομήσει ο Τσακαλώτος, ένα μεγάλο κομμάτι θα προέλθει από τη μείωση της "έκπτωσης φόρου" για τα χαμηλά εισοδήματα -από τη μείωση του αφορολόγητου, δηλαδή που θα φορολογεί πλέον ακόμα και αυτούς που έχουν εισοδήματα 600 ευρώ το μήνα. Στο νομοσχέδιο υπάρχει μια εκτενής αναφορά με τις νέες κλίμακες φορολογίας σύμφωνα με το εισόδημα και την οικογενειακή κατάσταση του φορολογούμενου. Η λέξη "εφοπλιστής" δεν υπάρχει ούτε για δείγμα στις εκατοντάδες σελίδες των κειμένων.

Οι εφοπλιστές εξακολουθούν να φορολογούνται με ειδικό καθεστώς στην Ελλάδα.

Για την ακρίβεια εξακολουθούν να εξαιρούνται από τη φορολόγηση. Το πρώτο "Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής" του 2012 προέβλεπε ανάμεσα στα άλλα την αύξηση των κρατικών εσόδων από την φορολόγηση των εφοπλιστικών επιχειρήσεων από τα 14 εκατομμύρια το χρόνο σε 140 εκατομμύρια. Τον Ιούλη του 2013 η κυβέρνηση Σαμαρά υπέγραψε, ύστερα από διαπραγματεύσεις με την Ένωση των Εφοπλιστών ένα "συνυποσχετικό οικειοθελούς προσφοράς" με το οποίο η "εφοπλιστική κοινότητα επισφράγιζε την επιθυμία της να συνδράμει σε ορίζοντα τριετίας στην Εθνική Προσπάθεια για την σταθεροποίηση της οικονομίας". Ναι καλά διαβάσατε: "οικειοθελούς".

Σε τι μεταφράστηκε αυτή η "επισφράγιση της επιθυμίας"; Το 2014 τα έσοδα από τις ναυτιλιακές εταιρείες έφτασαν στο αστρονομικό ποσό των 40 εκατομμυρίων. Το 2015 αυξήθηκαν στα 45 εκατομμύρια. Σε αυτά τα ποσά πρέπει να προστεθεί και ο "αυτοτελής φόρος πλοίων" -κατά μέσο όρο γύρω στα 15 εκατομμύρια για την τριετία 2013-15. (Γεράσιμος Λιβιτσάνος, The PressProject, 14.4.2016). Για να έχει κανείς ένα μέτρο σύγκρισης, η ελληνική εμπορική ναυτιλία αντιπροσωπεύει το 16% της παγκόσμιας. Συνολικά οι Έλληνες εφοπλιστές κατείχαν το 2013 πάνω από 4000 μεγάλα πλοία (μεγάλα τάνκερ κατά κανόνα) ενώ σύμφωνα με τους υπολογισμούς του Bloomberg τα κέρδη τους ξεπερνούν τα 12 δις κάθε χρόνο.

Το πολυνομοσχέδιο προβλέπει πρόσθετα έσοδα το 2021 ύψους 2.1 δις από τη μείωση του αφορολόγητου. Και ούτε ένα ευρώ από αύξηση της φορολογίας των εφοπλιστών. Η κυβέρνηση έχει φυσικά μια έτοιμη δικαιολογία για το χαράτσωμα των φτωχών: οι πιέσεις των "θεσμών", ο κακός Σόιμπλε, το αδιάλλακτο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Η Κομισιόν, όμως, έχει στείλει από τον περασμένο Ιούλη προτάσεις στην ελληνική κυβέρνηση για την "συμμόρφωση της Ελλάδας με τους ευρωπαϊκούς κανόνες περί ισότιμης φορολογικής μεταχείρισης σε ότι αφορά στον κλάδο των θαλάσσιων μεταφορών" -απειλώντας μάλιστα την Ελλάδα με πρόστιμο στην περίπτωση που δεν θα συμμορφωθεί. Η αντίδραση της κυβέρνησης; Στις 9 Μάη ο Τσακαλώτος συναντήθηκε με τον Θεόδωρο Βενιαμίν, τον πρόεδρο της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών, για να συζητήσουν το ενδεχόμενο παράτασης του "συνυποσχετικού" που λήγει το 2017... Όταν πρόκειται για τους εφοπλιστές το "όχι" σημαίνει πράγματι "όχι".

Περικοπές

Η μεροληψία σε βάρος των φτωχών φαίνεται όμως και στο επίπεδο των δαπανών. Στα κείμενα που συνοδεύουν το πολυνομοσχέδιο υπάρχουν πίνακες που δείχνουν τις προβλέψεις για τα έσοδα και τα έξοδα μέσα στα επόμενα χρόνια. Οι πίνακες είναι από μόνοι τους αποκαλυπτικοί: το ανώτατο όριο δαπανών για το υπουργείο Άμυνας αυξάνεται από τα 3,163 δις φέτος στα 3,304 το 2021. Του υπουργείου Εργασίας μειώνεται από τα 17,559 δις φέτος στα 16,536 το 2021. Το ίδιο ισχύει και για το υπουργείο Υγείας: από τα 4,268 δις φέτος στα 3,820 το 2021.

Η κυβέρνηση επιμένει παραπλανητικά στη θεωρία του "ένα ευρώ αντίμετρα για κάθε ευρώ μέτρων". Αυτό που "ξεχνάει" όμως να πει είναι ότι τα αντίμετρα θα ισχύσουν μόνο εφόσον η κυβέρνηση πιάσει τον στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος 3.5% του ΑΕΠ και μόνο για τα ποσά που υπερβαίνουν αυτό το 3.5%. Και τα οφέλη (αν υπάρχουν) θα τα μοιραστούν κύρια οι επιχειρήσεις, για τις οποίες προβλέπεται μείωση του φόρου εισοδήματος από το 29% στο 26%.

Στο πολυνομοσχέδιο υπάρχουν πίνακες που προβλέπουν υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, μείωση της ανεργίας, επενδύσεις και πολλά άλλα. Παραμύθια της Χαλιμάς. Το πολυνομοσχέδιο, αν περάσει, θα βυθίσει τους φτωχούς ακόμα πιο βαθιά στη φτώχεια, την ανεργία και τα χρέη. Και θα συμπαράσχει, με μαθηματική ακρίβεια, την όποια προοπτική "ανάπτυξης" για πολλά χρόνια στον πάτο.

Η κυβέρνηση το ξέρει. Και η Τρόικα το ξέρει. Αν δεν το ξέρουν, τότε αλήθεια, ποιο είναι το νόημα παραγράφων σαν την παρακάτω:

"Στην παρ.6 προστίθεται η νομική κάλυψη και το ακαταδίδωκτο των μελών (τακτικών και αναπληρωματικών) του Δ.Σ. του ΕΟΠΥΥ, της Επιτροπής Διαπραγματεύσεων, της Κατάρτισης Θετικού Καταλόγου και του προσωπικού του Οργανισμού, ενόψει της αναγκαιότητας τα μέλη των Επιτροπών να ασκούν απρόσκοπτα τα καθήκοντά τους".

Το πολυνομοσχέδιο είναι ένα έγκλημα σε βάρος των φτωχών, των εργατών, των συνταξιούχων, των άνεργων, των νέων. Είναι βαθιά νυχτωμένη η κυβέρνηση αν πιστεύει ότι το έγκλημα αυτό θα μείνει, με νομικά τερτίπια, ατιμώρητο. Ο Λουδοβίκος ο 14ος και η Μαρία Αντουανέτα, να θυμίσουμε, είχαν και αυτοί "ως Βασιλείς" το ακαταδίδωκτο.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Το σιδηροδρομικό δυστύχημα στον Άδενδρο είναι η επιβεβαίωση ότι οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν. **Περισσότερα στη σελίδα 14**

Τα Μνημόνια σκοτώνουν

Μπήκαμε στην κρίσιμη βδομάδα όπου η κυβέρνηση στέλνει στη Βουλή το πολυνομοσχέδιο με τα μέτρα της τέταρτης συμφωνίας με τους δανειστές και η εργατική τάξη σύσσωμη απαντάει με Πανεργατική απεργία και ένα απεργιακό κύμα που απλώνεται. Από τους ναυτικούς μέχρι τους γιατρούς και από τους εργαζόμενους στους Δήμους μέχρι τους εργαζόμενους στο εμπόριο, δεν υπάρχει κλάδος που να μην καταγράφει την εργατική αντίσταση.

Όσα παραμύθια κι αν στέλνει ο Τσίπρας από το Πεκίνο για να εξωραϊσει το νέο Μνημόνιο και όσες υποκρισίες κι αν επιστρα-

τεύει ο Μητσοτάκης για να δείξει ότι τα Μνημόνια ΝΔ-ΠΑΣΟΚ ήταν καλύτερα, οι ζωντανές εμπειρίες των εργατών κουβαλάνε την αλήθεια: τα Μνημόνια, παλιά και νέα, σκοτώνουν.

Θανατερή σοδειά

Έχουν περάσει τόσα χρόνια που τα Μνημόνια σπέρνουν τη φτώχεια ώστε οι έρευνες πλέον επιβεβαιώνουν ότι πέφτει το προσδόκιμο ζωής. Οι περικοπές στους μισθούς και στις συντάξεις, η υποχρηματοδότηση των νοσοκομείων και η διάλυση των υπηρεσιών πρόνοιας φέρνουν πίσω τους μια θανατερή σοδειά. Ο νέος γύρος μειώσεων στις συντάξεις μόνο χειρότερα θα κάνει τα πράγματα.

Το θανατηφόρο δυστύχημα με την αμαρτωσιότητα του ΟΣΕ ήρθε να υπογραμμίσει

και την άλλη σκοτεινή διάσταση των μνημονίων. Οι ιδιωτικοποιήσεις, ακόμα και οι προετοιμασίες των ιδιωτικοποιήσεων, έχουν τραγικές συνέπειες. Οι εργαζόμενοι στον ΟΣΕ, στη ΔΕΗ, στα λιμάνια, στο νερό, σε όλο το δημόσιο τομέα έχουν κάθε δικίωμα να αντιστέκονται και δίνουν μάχες για τις ζωές όλων μας.

Οι δικαιολογίες ότι με αυτόν τον τρόπο “θα έρθουν επενδύσεις και θα φέρουν την ανάπτυξη” αξίζουν μόνο την περιφρόνησή μας. Σύμφωνα με στοιχεία που παρουσίασε η εφημερίδα Financial Times, μέσα στην περασμένη βδομάδα μετά τη νίκη του Μακρόν στη Γαλλία οι ευρωπαϊκές χρηματιστηριακές εταιρείες κατέγραψαν εισροή νέων κεφαλαίων ύψους 6 δις ευρώ. Με άλλα λόγια ρίχτηκαν στον τζόγο των χρηματιστηρίων μέσα σε μια βδομάδα τόσα λεφτά όσο είναι όλο το πρωτογενές πλεόνασμα που καμαρώνει ο Τσίπρας για την περασμένη χρονιά!

Γι’ αυτό βροντοφωνάζουμε: Όχι άλλες θυσίες στο βωμό της προσέλκυσης των κερδοσκόπων. Όλοι στον αγώνα για να σταματήσουμε τα ατέλειωτα φονικά Μνημόνια. Για τη διαγραφή του χρέους, την κρατικοποίηση των τραπεζών και την επανακρατικοποίηση όλων των ιδιωτικοποιημένων πρώην ΔΕΚΟ χωρίς αποζημίωση για τους “επενδυτές”. Για να απαλλαγούμε από τον έλεγχο του ευρώ, της ΕΚΤ, της ΕΕ, του ΔΝΤ και να περάσουν τα κλειδιά της οικονομίας σε εργατικό έλεγχο.

Το περιοδικό
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω
γιορτάζει τα 25
χρόνια του
Κυριακή 25 Ιούνη
Κήπος Συλλόγου
Ελλήνων Αρχαιολόγων

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2017

Κάθε μέρα κλείνει με μια μεγάλη συζήτηση

Πέμπτη 18 Μάη

ΑΣΟΕΕ Αμφιθέατρο Δερινγύ
19.00-21.00

Η εργατική αντίσταση θα νικήσει

Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια
Χρίστος Αργύρης, Γενικό Συμβούλιο ΑΔΕΔΥ
Φανή Γουργούρη, ΔΣ ΟΜΥΛΕ
Εύα Ηλιάδη, εργαζόμενη σε ΜΚΟ
Μανώλης Μαστοράκης, ΣΕΚΕΣ-ΕΥΔΑΠ
Αντώνης Νταλακογιώργος, πρόεδρος ΠΕΝΕΝ
Σεραφείμ Ρίζος, δάσκαλος, δημοτικός σύμβουλος στα Χανιά

Παρασκευή 19 Μάη

ΝΟΠΕ Αμφ. Παπαρηγοπούλου
19.00-21.00

Η πάλη ενάντια στον ρατσισμό και τη φασιστική απειλή

Δημήτρης Αγγελίδης, δημοσιογράφος
Γαβρίλης Κασσιμάτης, ΠΟΣΠΕΡΤ
Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος σωματείου εργαζομένων στο «Αγ. Σάββας»
Βασίλης Κουκαλάνης, Ηθοποιός - Σκηνοθέτης
Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, δημ. σύμβουλος Αθήνας
Τζορτζ Μάρτιν, ΗΠΑ, Καμπάνια κατά του Τράμπ
Πρόσφυγες από το Σχιστό

Σάββατο 20 Μάη

ΑΣΟΕΕ Μεγάλο Αμφιθέατρο
19.00-21.00

100 χρόνια από τη Ρώσικη Επανάσταση Ουτοπία ή επικαιρότητα;

Δημήτρης Λιβιεράτος, ιστορικός
Αθελάνδρα Ιωαννίδου, πανεπιστημιακός ΦΛΣ Αθήνας
Κώστας Παπαδάκης, πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ
Βασίλης Σιλιανίδης, ΔΣ σωματείου Ιντρακόμ
Πάνος Γκαργκάνας, Εργατική Αλληλεγγύη

Κυριακή 21 Μάη

ΑΣΟΕΕ
Μεγάλο Αμφιθέατρο 19.00-21.00

Ένας κόσμος σε κρίση

Ζωή Ασλάνογλου, «Εργολαβική» στον Αγ. Σάββα
Αργυρή Ερωτοκρίτου, ειδικευόμενη γιατρός
Μελτέμ Οράλ, DSIP Τουρκία
Μαρία Στύλλου, Σοσιαλισμός από τα κάτω
Βανίνα Τζιουντασελί, ΝΡΑ Γαλλία
Βασιλεία Χαρηλαίτη, φοιτήτρια ΣΓΤΚΣ ΤΕΙ Αθήνας

Ξεσηκώνουμε και οργανώνουμε όλους

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Στο Ηράκλειο καλούμε προσυγκέντρωση στις 9.30πμ στο Άγαλμα του Βενιζέλου και στη συνέχεια θα πάμε στη συγκέντρωση των συνδικάτων στις 10πμ στο Εργατικό Κέντρο. Έχουμε κάνει εξορμήσεις στο ΠΑΓΝΗ, στη ΔΕΗ στο Γόφυρο, στους Διοικητικούς του Πανεπιστημίου.

Στο ΠΑΓΝΗ οι εργαζόμενοι μας έλεγαν για τις ελλείψεις στο προσωπικό. Είναι τόσο μεγάλες που έχουν πρόβλημα συμμετοχής στην απεργία λόγω του προσωπικού ασφαλείας που πρέπει να βγει. Για παράδειγμα στο φαρμακείο δουλεύουν τρεις εργαζόμενοι, μπορεί να απεργήσει μόνο ο ένας. Στην αποθήκη δουλεύουν μόνο δύο και αντιμετωπίζουν το ίδιο. Στη ΔΕΗ ανοίξαμε τη συζήτηση για την ιδιωτικοποίηση που έρχεται με τα μέτρα του Μνημονίου.

Την ίδια προσπάθεια κάνουμε και στις σχολές μας. Σε μια βδομάδα από την απεργία, έχουμε τις φοιτητικές εκλογές. Αν θέλουμε να κερδίσουμε τους φοιτητές, χρειάζεται να τους κατεβάσουμε στην απεργία.

Στην πόλη θα κάνουμε μαζική εξόρμηση μια μέρα πριν από την απεργία, την Τρίτη 16 Μάη, τόσο για τη συμμετοχή στην Πανεργατική, όσο και για το ανέμβασμα στο Μαρξισμό 2017.

Αλέξανδρος Παπαϊωάννου,
φοιτητής Φυσικού Ηρακλείου

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Στο Γεννηματά μόλις προκηρύχθηκε η 24ωρη απεργία ζητήσαμε να καλεστεί Γενική Συνέλευση για να την οργανώσουμε.

Συναντήσαμε την αδιαφορία των άλλων παρατάξεων, ειδικά της ΔΑΚΕ. Η απάντηση ήταν ότι οι “Γενικές Συνελεύσεις δεν δουλεύουν” και να κάνουμε συνεδρίαση του ΔΣ για να δούμε το θέμα “των εκλογών του Ιούνη”.

Μετά από επικοινωνία με πολλούς συναδέλφους, απαιτήσαμε ξανά να βγει Γενική Συνέλευση, αλλιώς θα προχωρούσαμε σε καταγγελία. Αποφασίστηκε τελικά ότι θα κάνουμε ΓΣ την Τρίτη 16/5 στις 12 το μεσημέρι.

«Σαρώσαμε» το νοσοκομείο με το Νυστέρι, δεν αφήσαμε ούτε ένα εργαζόμενο που να μην τον ενημερώσουμε για την απεργία, ενώ την Τετάρτη 10/5 συνεδρίασε η Επιτροπή Αγώνα. Υπάρχει φοβερή οργή στους εργαζόμενους του νοσοκομείου. Ήδη, υπάρχουν συνάδελφοι που δηλώνουν ότι θα είναι απεργοί εκείνη την ημέρα. Αυτό είναι καλό σημάδι για την επιτυχία της απεργίας.

Αυτή η απεργία είναι δική μας. Βγήκε κάτω από

Από παλιότερη απεργιακή κινητοποίηση των εργαζομένων στο Υπουργείο Υγείας

φοβερή πίεση. Από το Δεκέμβρη συνεχώς αναβαλλόταν εξαιτίας της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Επιτέλους, ήρθε η ώρα. Αυτή την απεργία δεν τη θέλουν οι γραφειοκράτες, δεν τη θέλουν οι Δακίτες και οι Πασκίτες με τα κόμματά τους. Ξέρουν ότι αυτή η απεργία είναι η αριστερή, εργατική αντιπολίτευση στον Τσίπρα και τη φοβούνται. Η αριστερά δεν πρέπει να κάνει το λάθος να την υποτιμήσει. Είναι πολύ κρίσιμη μάχη για τη συνέχεια.

Χρίστος Αργύρης,
μέλος ΔΣ σωματείου
Γεννηματά και του Γενικού
Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στη Θεσσαλονίκη καλούμε στην προσυγκέντρωση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια στις 10πμ στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης και στη συνέχεια στη συγκέντρωση του Εργατικού Κέντρου στις 11πμ.

Έχουμε οργανώσει περιοδείες σε πολλούς εργατικούς χώρους και, για να μιλήσω για τον κλάδο μας, στα νοσοκομεία. Συμμετείχα στις εξορμήσεις που έγιναν στο ΙΚΑ που δουλεύω και στο Ιπποκράτειο. Οι εργαζόμενοι συζητούν τι σημαίνει το τέταρτο Μνημόνιο, αλλά και ποιά χρειάζεται να είναι η συνέχεια μετά την Πανεργατική. Οι ελλείψεις στα νοσοκομεία είναι τραγικές. Ο Τσίπρας μπορεί να διαφημίζει το Κ.Υ. Εύσμου αλλά αυτή τη στιγμή δεν έχει ούτε το προσωπικό, ούτε τις απαραίτητες υποδομές να σταθεί σε μια γενική εφημερία. Δουλεύει με μετακινήσεις προσωπικού από άλλα νοσοκομεία και το ΠΕΔΥ.

Εμείς οι επικουρικοί αντιμετωπίζουμε για άλλη μια φορά το φάσμα της απόλυσης το Σεπτέμβρη καθώς λήγουν οι συμβάσεις. Στη Θεσσαλονίκη κάναμε συνέλευση την Παρασκευή 12 Μάη, αποφασίσαμε ότι θα συμμετέχουμε στη 48ωρη απεργία της ΟΕΝΓΕ και την Πανεργατική, ενώ θα προχωρήσουμε σε πανελλαδική κινητοποίηση μέσα στον Ιούνιο στην Αθήνα, με στόχο την κλιμάκωση και τον πανελλαδικό συντονισμό εν όψει της μάχης του Σεπτεμβρίου, για να μην απολυθεί κανείς.

Γιάννης Κούτρας,
μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ

ΟΕΝΓΕ

Η ΟΕΝΓΕ αποφάσισε 48ωρη απεργία στις 17-18 Μάη. Στη συνεδρίαση που είχε η Ομοσπονδία την Πέμπτη 11 Μάη προτείναμε να βγει η 48ωρη απεργία όπως κάνουν και άλλοι κλάδοι πχ οι ναυτεργάτες. Συμφώνησε και η παράταξη του ΠΑΜΕ και έτσι η απόφαση πέρασε στη λογική της κλιμάκωσης του αγώνα ενάντια στο νέο Μνημόνιο.

Οι εργαζόμενοι είναι οργισμένοι, θέλουν να απεργήσουν. Στον Άγιο Σάββα κάθε μέρα οργανώνουμε εξορμήσεις ενημέρωσης είτε το πρωί είτε το απόγευμα, ενώ έχουμε κολλήσει παντού την αφίσα του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια για την απεργία. Καλούμε στην προσυγκέντρωση των υγειονομικών στις 10πμ στο υπουργείο Υγείας, ενώ μετά θα βαδίσουμε προς τη συγκέντρωση των συνδικάτων.

Ταυτόχρονα, δίνουμε μάχες μέσα στο νοσοκομείο. Την Πέμπτη 11/5 είχαμε συγκέντρωση ενάντια στην κατάργηση του Κοινωνικού Φαρμακείου του νοσοκομείου, ενώ συνεχίζουμε τη μάχη ενάντια στις απολύσεις των καθαριστριών. Οι μισές κινδυνεύουν να χάσουν τη δουλειά τους παρόλο που δουλεύουν πολλά χρόνια στο νοσοκομείο. Θα ξεκινήσουμε καθημερινές κινητοποιήσεις με πρώτο σταθμό τη συμμετοχή στη Γενική Απεργία.

Με όλους ανοίγει η συζήτηση για την κλιμάκωση και την εργατική εναλλακτική. Για αυτό καλούμε τους εργαζόμενους και στο τετράημερο του Μαρξισμού που ξεκινάει μια μέρα μετά την απεργία.

Ζαννέτα Λυσικάτου,
μέλος Γενικού Συμβουλίου ΟΕΝΓΕ

ΞΑΝΘΗ

Στην Ξάνθη καλούμε τους εργαζόμενους στην απεργιακή συγκέντρωση στο Εργατικό Κέντρο στις 10πμ.

Από την Πρωτομαγιά έχουμε ξεκινήσει να προπαγανδίζουμε για να μαζικοποιήσουμε τη συμμετοχή στη Γενική Απεργία. Έχουμε κάνει εξορμήσεις στην κεντρική πλατεία, στο νοσοκομείο, στην Εφορία, στη ΔΕΥΑΕ (το νερό), τη Νομαρχία, την καπνοβιομηχανία ΣΕΚΑΠ, το Δήμο. Οι εργαζόμενοι είναι αγανακτισμένοι, με κανένα τρόπο δεν θέλουν να δεχτούν τα νέα σκληρά μέτρα που έρχονται.

Συζητάμε τα ερωτήματα και τους δισταγμούς που βγαίνουν κατά κύριο λόγο επειδή οι συνδικαλιστικές ηγεσίες που κάλεσαν την απεργία, δεν κάνουν τίποτα για να την οργανώσουν. Με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ κάναμε εξόρμηση συμπαράστασης στους εργαζόμενους σε θερμοκήπιο στο Εράσμιο, χωριό της Ξάνθης, που κλείνει και οι εργαζόμενοι αντιδρούν.

Βάσω Αλεξοπούλου

ΧΑΝΙΑ

Οργανώνουμε τη Δευτέρα 15 Μάη (σ.σ σε ώρα που η ΕΑ έφευγε για το τυπογραφείο) συνέλευση των αναπληρωτών στα Χανιά για τη συμμετοχή στην Πανεργατική Απεργία. Θέλουμε να συζητήσουμε πολιτικά, τι φέρνουν με το νέο Μνημόνιο, τι επιπτώσεις θα έχει, πώς μπορούμε να τους σταματήσουμε με τους αγώνες μας.

Εκτός από την πολιτική συζήτηση, θέλουμε να κουβεντιάσουμε τι οργανωτικά μέτρα θα πάρουμε για την επιτυχία της απεργίας. Θέλουμε να επαναλάβουμε την κινητοποίηση που είχε γίνει στον πρόσφατο αγώνα των εκπαιδευτικών Ειδικής Αγωγής με ακόμα καλύτερους όρους. Να είμαστε έξω από τα σχολεία πριν τη διαδήλωση που για τα Χανιά είναι στις 10πμ στην πλατεία Αγοράς, να κατέβουμε οργανωμένα με πανό στη συγκέντρωση, με τα συνθήματα και τις ντουντούκες μας.

Όσον αφορά το κλίμα για την απεργία, να μεταφέρω την εικόνα που υπήρχε την Τετάρτη 10 Μάη στο Εργατικό Κέντρο όπου είχαμε συνεδρίαση του πυρήνα του ΣΕΚ. Ταυτόχρονα, συνεδρίαζαν πολλά σωματεία και η διοίκηση του ΕΚΧ. Είναι μια εικόνα που δεν υπήρχε άλλες φορές.

Στέλιος Γιαννούλης,
αναπληρωτής εκπαιδευτικός
Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Στα Γιάννενα καλούμε στη συγκέντρωση στο Εργατικό Κέντρο στις 10.30πμ. Επιδιώκουμε να γίνει μια κοινή συγκέντρωση όλων των εργαζομένων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ξεπερνώντας τη στάση του Νομαρχιακού Τμήματος της ΑΔΕΔΥ που καλεί ξεχωριστά.

Συνεχίζουμε τις εξορμήσεις στους χώρους δουλειάς και τις σχολές, ενημερώνοντας για την απεργία και ανοίγοντας την πολιτική συζήτηση. Στην εξόρμηση που κάναμε στους Διοικητικούς του Πανεπιστημίου μας έλεγαν ότι η απεργία δίνει μετά από πολύ καιρό τη δυνατότητα να κατέβουμε όλοι μαζί. Θα οργανώσουν το κατέβασμά τους για να συμμετέχουν μαζικά στη συγκέντρωση στο Εργατικό Κέντρο.

Στο νοσοκομείο Χατζηκώστα υπάρχει το ζήτημα ότι δεν έχει συνεδριάσει το σωματείο για να πάρει απόφαση για την απεργία. Συζητήσαμε με τους εργαζόμενους αν θα κατεβάσουν πανό με πρωτοβουλία από τα κάτω για να ξεπεράσουν αυτές τις δυσκολίες.

Στις σχολές συνεχίζουμε την προσπάθεια να κατέβουν όλοι οι φοιτητές στην απεργία, ενώ έχουν μπει στο πρόγραμμα Γενικές Συνελεύσεις Δευτέρα και Τρίτη πριν την Πανεργατική.

Λουίζα Γκίκα,
φοιτήτρια Ιατρική Ιωαννίνων

τους χώρους για την Πανεργατική

Απεργιακή κινητοποίηση ενάντια στις απολύσεις μέσα στον Όμιλο της Ιντρακόμ, 13/3

Στην προσυγκέντρωση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια στις 10πμ στην πλατεία Κάνιγγος και στη συνέχεια στη συγκέντρωση των συνδικάτων καλεί το σωματείο εργαζόμενων στην Ιντρακόμ.

Στην ανακοίνωσή του αναφέρει: “Φτάνει πια! Οι εργαζόμενοι που έχουν δώσει το προηγούμενο διάστημα μεγάλους αγώνες ενάντια στα μνημόνια και συνεχίζουν να αμύνονται στους πλεττόμενους κλάδους με συνεχείς κινητοποιήσεις, δεν έχουν παρά μια διέξοδο: Ενότητα, οργάνωση κι αγώνα για να ανατρέψουν αυτήν την πολιτική. Αυτά παίζουν τον καθοριστικό ρόλο για το αν περνάνε ή όχι τα μέτρα κι όχι οι συ-

ΙΝΤΡΑΚΟΜ

σχετισμοί στη Βουλή, όπου, εκτός από την κυβέρνηση που φέρνει τα μέτρα, και το παλιό μνημονιακό φάσμα - σημερινή αντιπολίτευση - έχει ψηφίσει κι εφαρμόσει τα προηγούμενα βάρβαρα μνημόνια, ενώ και το σε ισχύ 3ο το ψήφισε μαζί με την κυβέρνηση το 2015, πάντα υπερθεματίζοντας δογματικά σε νεοφιλελεύθερες συνταγές «σωτηρίας».

Όλες αυτές οι πολιτικές θυσιάζουν τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα, ευθυγραμμίζόμενες με τις προκρούστιες αξιώσεις ΕΕ-ΔΝΤ, δανειστών και

μεγάλου κεφαλαίου. Ούτε εξασφαλίζεται έστω μείωση του χρέους – ενώ είναι αναγκαίο να διαγραφεί το χρέος για να ζήσει ο λαός! Μόνη εγγύηση για να μην περάσουν τα μέτρα και να ανατραπούν τα μνημόνια, η μαζική, ενωτική, μαχητική κινητοποίηση των εργαζόμενων.

Οι ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ προκήρυξαν για τις 17/5 γενική 24ωρη πανελλαδική πανεργατική απεργία ενάντια στην ψήφιση των νέων μέτρων. Σ’ αυτή τη γενική απεργία καλούμαστε όλοι να συμμετάσχουμε. Κανείς στη δουλειά! Όλοι στους δρόμους! Αγώνας και κλιμάκωση να μην περάσουν τα μέτρα!”.

ΜΚΟ

Στις ΜΚΟ αυτή τη στιγμή είναι ανοιχτό το ζήτημα των μη ανανεώσεων των συμβάσεών μας, δηλαδή των απολύσεων. Μια σειρά από μεγάλες ΜΚΟ αναμένεται να βαρέσουν κανόνι με αποτέλεσμα πολύς κόσμος να χάσει τη δουλειά του αφού θα υπάρχει περικοπή των υπηρεσιών για τους πρόσφυγες. Αυτό ίσως θα μπορούσε να αναστείλει τη συμμετοχή μας στην απεργία αφού υπάρχει κλίμα τρομοκρατίας του τύπου «όποιος δεν μιλάει πολύ, μπορεί και να του ανανεώσουν τη σύμβαση».

Στις συζητήσεις με συναδέλφους όμως βλέπω ότι δεν είναι αυτό το κλίμα. Οργανώνουμε να κατέβουμε στην Πανεργατική για δύο λόγους. Πρώτον, για τα δικά μας ζητήματα. Για να μην χάσει κανείς τη δουλειά του αφού καλύπτουμε ανάγκες των προσφύγων που είναι διαρκείς. Δεύτερον, ενάντια στα Μνημόνια που έχουν διαμορφώσει την

κατάσταση όπως είναι σήμερα: να μην γίνεται καμιά πρόσληψη πουθενά, από την Υγεία μέχρι την εκπαίδευση και αλλού.

Ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια οργανώνει κατέβαση εργαζόμενων από τις ΜΚΟ, όπως είχαμε κάνει στο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη και στην πορεία της Πρωτομαγιάς. Το πανό μας θα λέει «Δημόσιες υπηρεσίες για τους πρόσφυγες» και θα είμαστε στην προσυγκέντρωση στην πλατεία Κάνιγγος στις 10πμ.

Στις 27/5 στο ΕΚΑ οργανώνουμε συνάντηση εργαζόμενων από τις ΜΚΟ για να δούμε πως συνεχίζουμε μετά την απεργία.

Εύα Ηλιάδη,
εργαζόμενη σε ΜΚΟ

ΕΡΤ

Η ΠΟΣΠΕΡΤ και οι υπόλοιπες Ενώσεις του Τύπου καλούν απεργία στις 16 Μάη με συγκέντρωση στις 12 το μεσημέρι στην ΕΣΗΕΑ και πορεία στη βουλή ενάντια στο νέο Μνημόνιο. Αποφασίσαμε ότι θα στηρίζουμε αυτή την κινητοποίηση και θα συμμετέχουμε στη διαδήλωση. Κάνουμε όμως την προσπάθεια να κατέβουμε και την επόμενη μέρα, μαζί με όλους τους άλλους εργαζόμενους, στη Γενική Απεργία.

Η απεργία των Ενώσεων μπήκε μια μέρα πριν για να καλυφθεί ειδησεογραφικά η απεργία. Μπορούμε όμως πολλοί από μας να συμμετέχουμε στη Γενική Απεργία στις 17 Μάη. Πολλούς μας καλύπτει η απόφαση της ΓΣΕΕ, άλλοι δουλεύουν σε απογευματινές ή βραδινές βάρδιες οπότε μπορούμε να το αξιοποιήσουμε για τη συμμετοχή μας.

Στην ΕΡΤ κάναμε εξορμήσεις την Τετάρτη 10 Μάη και τη Δευτέρα 15 Μάη με την προκήρυξη που καλεί στις απεργίες. Ο κόσμος είναι θετικός να απεργήσει, θα δούμε πόσοι θα κατέβουν για να έχουμε και μια μαζική πορεία.

Ειρήνη Φωτέλη,
εργαζόμενη ΕΡΤ

Όλοι στις απεργιακές συγκεντρώσεις

ΑΘΗΝΑ προσυγκέντρωση πλατεία Κάνιγγος 10πμ / συγκέντρωση πλατεία Κλαυθμώνος 11πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ προσυγκέντρωση υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης 10πμ/συγκέντρωση Εργατικό Κέντρο 11πμ
ΞΑΝΘΗ Εργατικό Κέντρο 10πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Εργατικό Κέντρο 10.30πμ
ΕΔΕΣΣΑ Πεζόδρομος (απέναντι από Εθνική) 11πμ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ πλατεία Δημαρχείου 11πμ
ΒΟΛΟΣ πλατεία Ελευθερίας 10πμ
ΠΑΤΡΑ Εργατικό Κέντρο 10.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ προσυγκέντρωση Άγαλμα Βενιζέλου 9.30πμ/συγκέντρωση Εργατικό Κέντρο 10πμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 10πμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Εργατικό Κέντρο 10πμ

Στις 10πμ στην πλατεία Κάνιγγος καλεί προσυγκέντρωση ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια την Τετάρτη 17 Μάη, ημέρα της Γενικής Απεργίας. Στόχος του Συντονισμού είναι να συγκροτηθεί ένα μαζικό, αγωνιστικό μπλοκ που να βαδίζει προς τη συγκέντρωση των συνδικάτων βάζοντας δυναμικά και ξεκάθαρα το ζήτημα της κλιμάκωσης της αντίστασης απέναντι στο νέο Μνημόνιο.

Όσο πλησιάζουν οι μέρες για τη Γενική Απεργία, τόσο συγκεκριμενοποιείται η κίνηση των συνδικάτων παρά την αργοπορία των συνδικαλιστικών ηγεσιών. Ήδη, υπάρχουν αποφάσεις κλιμάκωσης. Οι ναυτεργάτες θα απεργήσουν 16 και 17 Μάη με αποτέλεσμα να μην κινηθεί ούτε ένα καράβι. Οι γιατροί της ΟΕΝΓΕ αποφάσισαν ότι απεργούν 17 και 18 Μάη. Οι εργαζόμενοι στα λεωφορεία θα πραγματοποιήσουν στάσεις εργασίας το τριήμερο 16-18 Μάη (11πμ με 4μμ την Τρίτη και 9πμ με 9μμ τις άλλες δύο μέρες). Οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ θα απεργήσουν 16 Μάη, ενώ συνεχίζονται οι απεργιακές κινητοποιήσεις ενάντια στην απληρωσιά στα μέσα του Ομίλου Πήγασος.

Ελπίδα

Ο Συντονισμός στην ανακοίνωση-κάλεσμά του για την Πανεργατική αναφέρει: «Η πραγματική ελπίδα έρχεται από τους δρόμους. Η φετινή Πρωτομαγιά ήταν μήνυμα για τον πανεργατικό σεισμό που έρχεται στις 17 Μάη ενάντια στο νέο Μνημόνιο. Η 17 Μάη μπορεί να γίνει η εργατική απάντηση στην κυβέρνηση Τσίπρα, την ΕΕ και το ΔΝΤ. Γι’ αυτό χρειάζεται να σηκώσει ξεσηκωμός σε κάθε χώρο. Με εξορμήσεις, συσκέψεις, περιοδείες, συνελεύσεις να οργανώσουμε την μαζική συμμετοχή όλων των χώρων στην απεργία και στις απεργιακές συγκεντρώσεις.

Η επιτυχία της Πανεργατικής θα δώσει στήριγμα στους αγώνες που ανοίγονται όλη την επόμενη περίοδο σε ΔΕΗ, ΟΛΘ, ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ για να μην ιδιωτικοποιηθούν, στην Υγεία και την Εκπαίδευση που παλεύουν για μαζικούς διορισμούς μόνιμου προσωπικού, για να μην υλοποιηθεί η ακόμη μεγαλύτερη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.

Θα βάλει πίεση στις συνδικαλιστικές ηγεσίες να προχωρήσουν με απεργιακή κλιμάκωση, στη στήριξη και το συντονισμό των αγώνων, για να εμποδίσουμε να γίνουν πράξη τα νέα μέτρα. Αυτός ο προσανατολισμός και η οργάνωσή του, πέφτει στις πλάτες των αγωνιστών της βάσης, στους μαχητικούς συνδικαλιστές και τα πρωτοβάθμια σωματεία. Αυτή τη μάχη δίνει ο Συντονισμός ενάντια στα μνημόνια και σε καλούμε να έρθεις μαζί μας».

Νεκτάριος Δαργάκης

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΟΤΑ

Όχι στις απολύσεις

Με μια απόφαση – σφαγείο, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, πετάνονται στο δρόμο χιλιάδες εργαζόμενοι των δήμων που έως τώρα εργάζονταν με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και παρατάσεις αυτών. Σύμφωνα με την απόφαση, οι παρατάσεις των συμβάσεων κρίνονται αντισυνταγματικές και τα ενταλματα πληρωμής τους δεν θα θεωρηθούν. Η απόφαση αυτή εκτός του ότι στέλνει στην ανεργία χιλιάδες εργαζόμενους, οδηγεί στην κατάρρευση τις υπηρεσίες των δήμων και κυρίως την καθαριότητα – καθώς η πλειοψηφία των συμβασιούχων που θίγονται εργάζεται εκεί. Στρώνεται έτσι το έδαφος για την ιδιωτικοποίηση ενός τομέα που εδώ και καιρό το ορέγονται οι μεγαλοκαρχαρίες.

“Ζητάμε από την κυβέρνηση να πάρει μια ξεκάθαρη θέση εδώ και τώρα” δήλωσε στην Ε.Α η **Μαργαρίτα**, συμβασιούχος εργαζόμενη στο δήμο Κερατσινίου – Δραπετσώνας. “Αποφάσισαν ότι οι συμβάσεις και οι παρατάσεις μας κρίνονται αντισυνταγματικές. Χιλιάδες θα πεταχτούμε στο δρόμο. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά πολλοί συνάδελφοι που μέχρι τώρα ήταν ακόμα και 5 μήνες απλήρωτοι δεν θα πληρωθούνε καν Είμαστε 20.000 συμβασιούχοι πανελλαδικά. Εργαζόμαστε σε όλες τις υπηρεσίες του δήμου καλύπτοντας πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Έχουμε πίσω μας συζύγους άνεργους, παιδιά μικρά κι έχουμε φτάσει στο αμήν. Είμαι 52 χρονών. Είναι δυνατόν αν απολυθώ τώρα να βρω πουθενά δουλειά, να κολλήσω ένσημο για να βγω στη σύνταξη; Δεν γίνεται να εμπαιζόμαστε άλλο. Θέλουμε μόνιμη και σταθερή δουλειά. Δεν συμφωνούμε με τη λύση που προτείνει η δεξιά αντιπολίτευση. Να μπει δηλαδή ο εργολάβος ιδιώτης μέσα και να πάρει τις υπηρεσίες και τους εργαζόμενους. Σε αυτές τις περιπτώσεις ξέρουμε τι γίνεται. Έχω δουλέψει σε εργολάβο σε νοσοκομείο. Ας έρθουν εκεί να δουν σε τί άθλιες συνθήκες μας βάζουν να δουλεύουμε, πώς πληρώνουν, τί λεφτά παίρνουν οι εργολάβοι από τα νοσοκομεία”.

«Θα συνεχίσουμε»

Η **Μαργαρίτα** αλλά και πολλοί ακόμα συμβασιούχοι βρέθηκαν στην απεργιακή διαδήλωση που κάλεσε την Πέμπτη 12/5 η ΠΟΕ ΟΤΑ, μαζί με τους εργαζόμενους στους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς. “Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε στο δρόμο. Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά που κατεβαίνουμε σήμερα. Και στη γενική απεργία στις 17/5 εδώ θα είμαστε κι ετοιμάζουμε και δικές μας καινούργιες κινητοποιήσεις” μας είπε.

“Προειδοποιούμε τους αρμόδιους Υπουργούς πως δεν πρόκειται πια ούτε η Ομοσπονδία, ούτε οι εργαζόμενοι να μείνουν με σταυρωμένα τα χέρια την ώρα που κάποιοι κατηλεύονται το δικαίωμα στην εργασία και στην αξιοπρέπεια” αναφέρει σε σχετική της ανακοίνωση η **ΠΟΕ-ΟΤΑ**. “Το δικαίωμα στην δουλειά δεν «χωρά» σε καμιά εκλογική στρατηγική, σε κανένα εμπόριο ελπίδας για μικροπολιτικούς σκοπούς. Η κυβέρνηση έχει μόνο μία επιλογή. Να καταθέσει άμεσα την Νομοθετική ρύθμιση που εδώ και καιρό προαναγγέλλει για την οριστική επίλυση του θέματος. Σε διαφορετική περίπτωση θα αναλάβει το κόστος των κινητοποιήσεων των εργαζομένων τις οποίες θα πρέπει να θεωρεί δεδομένες”.

Οι εργαζόμενοι στους Δήμους ενάντια στις απολύσεις, 11 Μάη

Στους δρόμους έβγαλε εκατοντάδες εργαζόμενους σε δημοτικούς παιδικούς σταθμούς, η εξαγγελία του υπουργού Παιδείας **Γαβρόγλου** για υποχρεωτική ένταξη των παιδιών στα νηπιαγωγεία από την ηλικία των 4ων ετών.

Την Πέμπτη 11 Μάη, οι εργαζόμενοι πραγματοποίησαν στάση εργασίας και απεργιακή διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας. Μαζί τους διαδήλωσαν και συμβασιούχοι – παρατασιούχοι εργαζόμενοι των δήμων που μετά την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου απειλούνται με απόλυση.

Μαζική ήταν η παρουσία εργαζομένων, στην πλειοψηφία τους γυναίκες, από τους δήμους **Νίκαιας, Αγ.Βαρβάρας, Αθήνας, Παιανίας, Αγ. Δημητρίου, Π. Φαλήρου, Αγ. Παρασκευής, Περιστερίου** κ.α, πραγματοποιώντας μια πολύ ζωντανή πορεία με μπαλόνια, τραγούδια και μουσικά όργανα.

Ουσιαστικά η κυβέρνηση πατώντας πάνω σε ένα πάγιο αίτημα του εκπαιδευτικού κινήματος για ενιαία υποχρεωτική δωδεκάχρονη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση για όλους, προσπαθεί να δώσει προοδευτικό πρόσημο σε μια ρύθμιση που φέρνει απολύσεις και περικοπές.

Όπως εξηγεί σε ανακοίνωσή του το δίκτυο εργαζομένων στους ΟΤΑ, η “**Σκουπιδιάρα**”: “Η πρόθεση αυτή της κυβέρνησης οδηγεί στην υπονόμευση και τελικά στην διάλυση του θεσμού των Δημοτικών Παιδικών Σταθμών και αφήνει άνευ αντικειμένου χιλιάδες εργαζόμενους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αφού σήμερα τα παιδιά προνηπιακής ηλικίας αποτελούν το 40% της συνολικής δυναμικότητας των Βρεφονηπιακών Σταθμών και το 80% της δυναμικότητας των Παιδικών Σταθμών.

Σύμφωνα με την ομοσπονδία η κίνηση της κυβέρνησης θα έχει σαν αποτέλεσμα την απόλυση 1.300 Παιδαγωγών, οι οποίοι εργάζονται στα Προνηπιακά Τμήματα των Παιδικών Σταθμών από το 2005, με ανανεούμενες συμβάσεις έως το 2020 μέσω

Απεργιακή κινητοποίηση της ΠΟΕ - ΟΤΑ, 11 Μάη

του προγράμματος ΕΣΠΑ... Επίσης, στους Παιδικούς Σταθμούς εργάζεται βοηθητικό προσωπικό καθαριότητας με πλήρες, καθημερινό ωράριο, το οποίο διασφαλίζει την καθαριότητα και υγιεινή των χώρων και προσωπικό εξειδικευμένο για την παρασκευή των γευμάτων και την σίτιση των παιδιών. Έχουν ολοήμερη καθημερινή λειτουργία από τις 7.00 το πρωί έως τις 4.00 το απόγευμα επί 11 μήνες το χρόνο.

«Ταφόπλακα»

Είναι υποκριτική η στάση της κυβέρνησης. Κάτω από το προοδευτικό κάλυμα της υποχρεωτικής ένταξης στα νηπιαγωγεία, στην ουσία βάζει «ταφόπλακα» στη λειτουργία των Δημοτικών Παιδικών Σταθμών, οδηγεί σε απόγνωση χιλιάδες γονείς και σε απόλυση χιλιάδες εργαζόμενους.

Γνωρίζει ότι η εφαρμογή της «μεταρρύθμισης» είναι αδύνατη, οι περικοπές και τα μνημονιακά πλαίσια το εξασφαλίζουν αυτό, καθώς στα δημόσια σχολεία δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις για την υποδοχή των χιλιάδων

παιδιών, ούτε επαρκές εξειδικευμένο μόνιμο προσωπικό, ούτε οι κατάλληλες υποδομές.

Με αυτό τον τρόπο είναι προφανές ότι ανοίγει το δρόμο για τα ιδιωτικά νηπιαγωγεία. Αντί η κυβέρνηση να στηρίζει την Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία «σπρώχνει» τους γονείς στην ιδιωτική εκπαίδευση και δεν απαντάει ούτε στο χρόνιο αίτημα για 2χρονη προσχολική αγωγή αλλά ούτε και στην ανάγκη της ενιαίας προσχολικής αγωγής. Όλη η κίνηση είναι ενταγμένη στο πλαίσιο της μνημονιακής πολιτικής, των ματωμένων πλεονασμάτων της νέας συμφωνίας με τους δανειστές”.

Καθ'οδόν για το υπουργείο Εσωτερικών όπου κατέληξε η πορεία, μιλήσαμε με τη **Βιβή**, εργαζόμενη σε Παιδικό Σταθμό στο δήμο Αγ. Παρασκευής: “Το νέο μέτρο του υπουργείου Παιδείας θα έχει συνέπειες και για τους εργαζόμενους καθώς θα φέρει απολύσεις στους παιδικούς σταθμούς, αλλά και για τους γονείς αφού δεν θα βρουν στα νηπιαγωγεία αυτά που παρέχουν οι παιδικοί σταθμοί, όπως σίτιση, λειτουργία

τους καλοκαιρινούς μήνες, ψυχολόγους, γιατρούς κλπ. Η κυβέρνηση πρέπει να ενισχύσει τις δομές στους παιδικούς σταθμούς έτσι ώστε όλα τα παιδιά να έχουν πρόσβαση. Χρηματοδότηση και προσλήψεις σημαίνει αυτό κι όχι απολύσεις και περικοπές. Η κινητοποίηση σήμερα είναι πολύ μεγάλη. Θα συνεχίσουμε”.

Αντιπροσωπεία της ΠΟΕ ΟΤΑ και του **Πανελλήνιου Συνδέσμου Βρεφονηπιαγωγών (ΠΑΣΥΒΝ)** συναντήθηκε με τον γενικό γραμματέα του υπουργείου Εσωτερικών ο οποίος δεσμεύτηκε να ενημερώσει τον υπουργό **Σκουρλέτη** που απουσίαζε. Τόσο η ΠΟΕ ΟΤΑ όσο και ο ΠΑΣΥΒΝ έδωσαν διορία μέχρι τις 16/5 κι αν οι απαντήσεις δεν είναι ικανοποιητικές θα κλιμακώσουν τις κινητοποιήσεις. “Είναι η δεύτερη τόσο μεγάλη κινητοποίησή μας. Μετά τις 16 Μάη σχεδιάζουμε να προχωρήσουμε σε απεργίες διαρκείας” επιβεβαιώνει με δήλωσή της στην Ε.Α, η **Λίτσα Καλαϊτζή**, πρόεδρος του συνδέσμου των βρεφονηπιαγωγών.

Σ.Μ.

ΟΑΣΘ

Σε επ’ αόριστον επίσχεση εργασίας βρίσκονται από τη Δευτέρα 14 Μάη οι εργαζόμενοι του ΟΑΣΘ αφού για μια ακόμη φορά βρίσκονται απλήρωτοι. Έχουν ήδη συμπληρώσει δύο μήνες, ενώ τους χρωστούν και την εξόφληση του δώρου του Πάσχα, ποσό συνολικού ύψους 6,3 εκατ. ευρώ όπως αναφέρουν οι ίδιοι σε ανακοίνωσή τους.

Το υπουργείο Μεταφορών και ο υπουργός **Χρήστος Σπίρτζης** επιχείρησε να μπλοκάρει την απόφασή τους καλώντας τους για «σύσκεψη» στην Αθήνα. Οι εργαζόμενοι αποφάσισαν ότι δεν παίρνουν πίσω την απόφασή τους για επίσχεση και μάλιστα οργάνωσαν περιφρούρηση για να μην κυκλοφορήσει κανένα λεωφορείο στη Θεσσαλονίκη.

Η διοίκηση του ΟΑΣΘ για να «σπάσει» την απεργία κατέθεσε αίτηση στο δικαστήριο για ασφαλιστικά μέτρα.

ΠΝΟ 48ωρη απεργία

Σε 48ωρη απεργία προχωρούν οι ναυτεργάτες με απόφαση της Πανελλήνιας Ναυτεργατικής Ομοσπονδίας (ΠΝΟ) στις 16 και 17 Μάη. Η απεργία ξεκινάει από τα μεσάνυχτα της Δευτέρας προς Τρίτη και θα διαρκέσει μέχρι τα μεσάνυχτα της Πέμπτης.

Την Τρίτη 9/5 με πρωτοβουλία του υπουργείου Ναυτιλίας πραγματοποιήθηκε συνάντηση με την ναυτεργατική Ομοσπονδία. Η θέση των ναυτεργατών και μετά τη συνάντηση παραμένει σταθερή: το σύνολο των αιτημάτων που είχαν οδηγήσει στη δεκαήμερη απεργία του Δεκέμβρη του 2016 παραμένουν χωρίς επίλυση, ενώ έρχεται νέα επίθεση με τα μέτρα του τέταρτου Μνημονίου.

Φοροασυλία εφοπλιστών

Οι ναυτεργάτες καταγγέλλουν ότι συνεχίζεται η μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, η φοροασυλία των εφοπλιστών, ο αντιασφαλιστικός νόμος 4387/2016 έχει σημάνει μεγάλο χτύπημα στις συντάξεις των απόμαχων ναυτικών, οι φόροι είναι δυσθεώρητοι, το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο οδηγείται στη διάλυση κ.ά.

Ο Αντώνης Νταλακογέωργος σε δήλωσή του καταγγέλλει συγκεκριμένα ότι «Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία οι ληξιπρόθεσμες οφειλές εφοπλιστών προς το ΝΑΤ και τα άλλα τα Ταμεία ανέρχονται σε περίπου 100 εκατομμύρια ευρώ».

Μάχη στον Πήγασο

Ένας μεγάλος απεργιακός αγώνας έχει ξεσπάσει στον Πήγασο. Πρόκειται για τον όμιλο ιδιοκτησίας Μπόμπολα, που εκδίδει το Έθνος, την Ημερησία, την Goal news, περιοδικά όπως το Σινεμά, το Elle, το Car & Driver κι αρκετά άλλα και λειτουργεί μια σειρά ιστοσελίδες δημοσιογραφικού περιεχομένου κι όχι μόνο. Εδώ και χρόνια συναγωνίζεται με άλλα αφεντικά των ΜΜΕ στο πρωτάθλημα αντεργατικής συμπεριφοράς με σειρά κρουσμάτων απληρωσιάς, συνδικαλιστικών διώξεων κι απολύσεων. Την τελευταία περίοδο διαδραματίζεται ένα σίριαλ για εξαγορά του Πήγασου από τον Ιβάν Σαββίδη. Την ίδια περίοδο η εργοδοσία έχει σταματήσει να πληρώνει τους εργαζόμενους.

Η απεργία – 48ωρη αρχικά – ξεκίνησε την Τετάρτη 10/5. Την επόμενη μέρα έγινε συνέλευση. Τα γραφεία της ΕΣΗΕΑ γέμισαν από απεργούς του Πήγασου. «Αποφασίσαμε ομόφωνα τη συνέχιση των απεργιακών κινητοποιήσεων μέχρι να ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματά μας» λέει η απόφαση της συνέλευσης. «Μας οφείλονται δεδουλευμένα πέντε μηνών, ενώ οι συνεχείς διαβεβαιώσεις για κλείσιμο της... «ψαλίδας» και αποπληρωμή των οφειλόμενων δεν έχουν τηρηθεί. Η συστηματική ασυνέπεια από την πλευρά της εργοδοσίας έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά απολύσεων, περικοπών, μειώσεων (κατά τα τελευταία πέντε χρόνια) και την καταπάτηση της προσωπικής και επαγγελματικής μας αξιοπρέπειας».

Μετά το τέλος της συνέλευσης μιλήσαμε με τη Γεωργία, εργαζόμενη στον Πήγασο:

«Στη διεκδίκηση των δεδουλευμένων μας η απάντηση της εργοδοσίας ήταν για πληρωμή ενός

δεκαπενθημέρου κι άλλου ένα όταν κλείσει η συμφωνία με τον Σαββίδη. Κι όλα αυτά ενώ μας χρωστάει μισθούς 5 μηνών. Έτσι ξεκινήσαμε απεργία. Η συνέλευση σήμερα ήταν πάρα πολύ σύντομη. Αρκετές φορές στο παρελθόν έχουμε πάρει αποφάσεις για απεργία και η ΕΣΗΕΑ κωλυσιεργούσε με αποτέλεσμα οι απεργίες να μη γίνονται. Αυτή τη φορά ο κόσμος είχε οργιστεί σε τέτοιο σημείο που δεν επέτρεψε κάτι παρόμοιο. Η ΕΣΗΕΑ δεν μπορούσε να κάνει πίσω. Οι εργαζόμενοι της επέβαλαν να εισηγηθεί την απεργία και αυτή να είναι η ομόφωνη απόφαση της συνέλευσης.

Ήδη από την πρώτη μέρα της απεργίας είχε φανεί η διάθεση του κόσμου. Ήταν η πρώτη φορά στο Έθνος που η συμμετοχή στην απεργία έφτανε το 90%. Μόνο τα μεγαλοστελέχη μπήκαν μέσα. Και συνέλευση με τέτοια μαζικότητα είχαμε πολλά χρόνια να δούμε».

Περιφρούρηση

Η εργοδοσία δεν παραιτείται από το να σπείρει κλίμα τρομοκρατίας. Η απεργία έχει δεχτεί απειλές για προσφυγή στα δικαστήρια προκειμένου να βγει παράνομη. Κι όπως μας είπαν εργαζόμενοι που συμμετείχαν στην περιφρούρηση, «περιπολικά πηγαινοέρχονταν συνεχώς. Χωρίς λόγο. Μόνο για την τρομοκρατία». Την ίδια στιγμή στα e-mail των εργαζόμενων κυκλοφορούσε επιστολή των διευθυντών που φιλοδοξούσε να μαζέψει υπογραφές για να πραγματοποιηθεί διασπαστική συνέλευση την Κυριακή 14/5. Προφανώς χωρίς επιτυχία. Την ίδια ώρα οι εργαζόμενοι συγκεντρώθηκαν στην ΕΣΗΕΑ για να περιφρουρήσουν την απεργία.

«Στο κενό πέφτει η απεγνωσμένη προσπάθεια εργοδοτικών κύ-

κλων να υπονομεύσουν την απεργιακή κινητοποίηση στις εφημερίδες, τα περιοδικά και τις ιστοσελίδες του Ομίλου Μπόμπολα» λέει η ανακοίνωση των συνδικαλιστικών ενώσεων του Τύπου. Οι απεργοί δηλώνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν μέχρι τη νίκη και καλούν «όλο το κλάδο σε αγώνα για τα κοινά προβλήματα και στο πλευρό της κοινωνίας που μαστίζεται από την κρίση».

Σε κοινή τους ανακοίνωση την Κυριακή 14/5, τα σωματεία των ΜΜΕ καταγγέλλουν την εργοδοσία ότι «αποφεύγει προκλητικά να ανταποκριθεί στα δίκαια αιτήματα των δημοσιογράφων, των διοικητικών υπαλλήλων και των τεχνικών, που μέχρι τώρα κρατούσαν τα Μέσα του Ομίλου ανοιχτά με προσωπική θυσία, αφού εργάζονται επί 5 μήνες απλήρωτοι.

Στη σημερινή συνεδρίαση της Διασωματειακής Επιτροπής ομόφωνα κρίθηκε ότι δεν υπάρχει καμία εξέλιξη και καμία δέσμευση από την πλευρά της εργοδοσίας για την ικανοποίηση των αιτημάτων των εργαζόμενων.

Οι «επενδυτικές πρωτοβουλίες» του κ. Μπόμπολα, η στάση των Τραπεζών για τα δάνεια και οι υπόλοιπες εξελίξεις σχετικά με το ιδιοκτησιακό σχήμα του Ομίλου, δεν αφορούν τους εργαζόμενους στο βαθμό που δεν συνδέονται με τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα και την άμεση εξόφληση δεδουλευμένων αποδοχών. Άλλωστε, ο κ. Μπόμπολας στη συνάντησή του με το Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ, δήλωσε ότι μετά τη συμφωνία με τον επενδυτή, θα ακολουθήσουν απολύσεις και μειώσεις μισθών των εργαζομένων. Η απεργία συνεχίζεται».

Τη συμπαρατάση τους εκφράζουν και οι εργαζόμενοι των ΜΜΕ που συσπειρώνονται στο αντικαπιταλιστικό δίκτυο **Financial Crimes**. «Είναι ώρα να μπουν στο πλευρό τους και οι εργαζόμενοι του ΔΟΛ και του Μέγκα σε ένα κοινό μέτωπο» τονίζουν.

Η απεργία συνεχιζόταν μέχρι το απόγευμα της Δευτέρας 15/5 που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο. Είχε την κάλυψη από όλες τις συνδικαλιστικές ενώσεις του Τύπου. Νέα γενική συνέλευση για την πορεία των κινητοποιήσεων είχε καλεστεί το μεσημέρι της ίδιας μέρας. Οι απεργοί καθημερινά βρίσκονταν έξω από τα γραφεία του Πήγασου στα Βριλήσσια για να περιφρουρήσουν την απεργία τους.

Στέλιος Μιχαηλίδης

16/5 απεργούν τα ΜΜΕ

Απεργία σε όλα τα ΜΜΕ αποφάσισαν τα σωματεία του κλάδου την Τρίτη 16/5 ενάντια στο νέο μνημόνιο που φέρνει η κυβέρνηση προς ψήφιση στη Βουλή. Απεργιακή συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί την ίδια μέρα στις 12μες στην ΕΣΗΕΑ.

«Εναντιωνόμαστε στα αντιλαϊκά μέτρα και στις νέες μνημονιακές δεσμεύσεις, που πλήττουν πάλι κατάφωρα το σύνολο του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα τους εργαζομένους στο χώρο του τύπου, με απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων, νέες περικοπές σε κύριες κι επικουρικές συντάξεις, και δριμεία φοροεπιδρομή σε μισθωτούς και συνταξιούχους» αναφέρουν σε ανακοίνωσή τους και συνεχίζουν:

«Απαιτούμε την άμεση κατάργηση του συνόλου των αντεργατικών και αντιασφαλιστικών διατάξεων που οδήγησαν στο στραγγαλισμό των εργασιακών δικαιωμάτων και εγγυήσεων, στην εμπέδωση της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, στην κατάργηση του κοινωνικού κράτους και στη διαρκή ομηρία των συντάξεων και των κοινωνικών παροχών».

Για άλλη μια φορά οι ενώσεις ακολουθούν την τακτική της απεργίας μια μέρα πριν από μια Πανεργατική, στερώντας από τους εργαζόμενους των ΜΜΕ τη δυνατότητα να απεργήσουν και να διαδηλώσουν μαζί με όλους τους άλλους κλάδους εργαζομένων. Το πρόσχημα που χρησιμοποιείται συνήθως είναι αυτό της ενημέρωσης για τις κινητοποιήσεις την ίδια μέρα της απεργίας. Ωστόσο όπως έχουμε δει σπάνια αυτό γίνεται πραγματικότητα. Η σειρά της ειδησεογραφίας ακολουθεί τις συνήθειες επιταγές των αφεντικών και η προβολή των απεργιακών κινητοποιήσεων στριμώχνεται κάπου στο περιθώριο. Η πραγματοποίηση απεργίας μαζί με όλους τους εργάτες και η προβολή απεργιακών δελτίων που θα καλύπτουν μόνο τις κινητοποιήσεις είναι η καλύτερη απάντηση. Και η αγωνιστικότερη εφαρμογή αυτής της οδού τη βδομάδα που μπαίνει, θα μπορούσε να είναι η επέκταση της απεργίας και την Τετάρτη κι όλος ο κλάδος μαζί να βρεθεί στο δρόμο σε ένα απεργιακό διήμερο, με τους εργαζόμενους του Πήγασου μπροστά.

Στο ΚΟΚΚΙΝΟ

24ωρη απεργία είχε εξαγγελθεί τη Δευτέρα 15/5 στον «105.5 στο Κόκκινο» με την κάλυψη της ΕΣΗΕΑ, της ΕΠΗΕΑ και της ΕΤΕΡ, καθώς οι εργαζόμενοι στο ραδιόφωνο του κυβερνώντος κόμματος παραμένουν απλήρωτοι εδώ και δύο μήνες. Η απεργία ανεστάλη μετά από έγγραφη δέσμευση της εργοδοσίας για καταβολή μέρους των δεδουλευμένων.

Περιφρούρηση των εργαζόμενων στον Πήγασο, 12/5

Οι μετανάστες εργάτες γης ενάντια

Στη φωτο πάνω αριστερά, διαδηλωτές στο τέρμα του 855, εκεί που έγιναν πολλές ρατσιστικές επιθέσεις. Στη φωτο από κάτω, χαριεντισμοί ανάμεσα στα MAT και τους φασίστες.

Αυτό το πανό της Εργατικής Αλληλεγγύης κατέστρεψε η επίθεση των MAT.

στον τρόπο στον Ασπρόπυργο

Έσπασε ο φόβος και αναδείχτηκε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο το ρατσιστικό απόστημα που είχε φουσκώσει στην Γκορυτσά, μια γειτονιά 3 χιλιόμετρα μακριά από το κέντρο του Ασπρόπυργου προς τη λεωφόρο ΝΑΤΟ, χάρη στη μεγάλη μαχητική διαδήλωση που οργανώθηκε από την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας, την ΚΕΕΡΦΑ και την Ένωση Μεταναστών Εργατών το Σάββατο 13/5.

Η διαδήλωση είχε καλεστεί στο Φαρμακείο, στην 7η στάση Γκορυτσάς της γραμμής 855. Εκεί έχουν γίνει οι περισσότερες από τις δολοφονικές επιθέσεις που εδώ και 8 μήνες έχουν στείλει πάνω από 40 Πακιστανούς εργάτες με σοβαρούς τραυματισμούς στο νοσοκομείο.

Εκατοντάδες αντιφασίστες με τα πανό, τις πικέτες και τις σημαίες τους άρχισαν από νωρίς το απόγευμα να φθάνουν οργανωμένα στο σημείο. Με πανό βρέθηκαν οι τοπικές επιτροπές της ΚΕΕΡΦΑ των Δυτικών και του Πειραιά, το ΣΕΚ αλλά και η ΟΡΜΑ, ενώ η παρουσία της Πακιστανικής κοινότητας με πάνω από 800 άτομα έστειλε από την αρχή το μήνυμα πως οι ρατσιστικές δολοφονικές επιθέσεις θα βρουν μπροστά τους την οργανωμένη και μαζική αντίσταση των ίδιων των εργατών γης.

“Αυτή η βρώμα που λέγεται φασισμός δεν θα περάσει εδώ στον Ασπρόπυργο. Χτυπάνε Πακιστανούς εργάτες στις στάσεις των λεωφορείων, στο δρόμο, ακόμα και μέσα στα χωράφια που δουλεύουνε και η αστυνομία δεν κάνει τίποτα. Έχουμε κάνει δεκάδες καταγγελίες επώνυμες με τα ονόματα των δραστών και όμως κανένας δεν έχει συλληφθεί. Τουλάχιστον 5 φορές η αστυνομία έκανε προσαγωγή στους φασίστες και μετά τους άφησε ελεύθερους. Ζητάμε να συλληφθούν τώρα οι φασίστες που έχουν στείλει πάνω από 50 άτομα στο νοσοκομείο. Δεν θα σταματήσουμε να παλεύουμε μέχρι να τους δούμε στη φυλακή. Θα μας βρουν μπροστά τους ξανά και ξανά”, ανέφερε στην ομιλία του ο Πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας “Η Ενότητα” Τζαβέντ Ασλάμ.

Από την αρχή ακόμα, μικρή ομάδα φασιστών είχε αρχίσει με βρισιές να απειλεί τον κόσμο που έφθανε να διαδηλώσει, ωστόσο η περιφρουρημένη παρουσία των διαδηλωτών δεν έδωσε περιθώρια στις προβοκάτισες. “Καταγγέλλουμε ότι στα φανάρια οδού Γκορυτσάς και Λ. ΝΑΤΟ βρίσκεται αυτή τη στιγμή ομάδα φασιστών. Ζητάμε τώρα από την αστυνομία να προστατεύσει τους διαδηλωτές που καταφθάνουν”, φώναζε

από τη ντουντούκα ο Τζαβέντ Ασλάμ. “Είναι όλα υπό έλεγχο”, ήταν η μόνιμη επωδός των αστυνομικών που δεν βγήκαν ούτε βήμα έξω από το περιπολικό για να αποτρέψουν, πόσο μάλλον να συλλάβουν τους φασίστες όπως θα έπρεπε.

Μαχητική διαδήλωση

Ήταν λίγο μετά τις 7μμ όταν η μαχητική διαδήλωση άρχισε να κινείται πάνω στην Λεωφόρο ΝΑΤΟ. “Ποτέ ξανά φασισμός”, “Ούτε στον Ασπρόπυργο, ούτε πουθενά” και “Εργάτες Ενωμένοι Ποτέ Νικημένοι” φώναζαν με όλη τους τη δύναμη οι 1.000 περίπου διαδηλωτές.

Λίγο μετά η πορεία άρχισε να κινείται στα στενά της συνοικίας. Οι Πακιστανοί εργάτες της περιοχής σπίτι το σπίτι καταδείκνυαν με ονόματα και διευθύνσεις ποιοι είναι οι φυσικοί αυτουργοί των επιθέσεων. Οι ψευτόμαγκες φασίστες, που τις άλλες μέρες χτυπούσαν ύπουλα, αιφνιδιαστικά και πάντα με αριθμητικό πλεονέκτημα, αυτή τη φορά κρύφτηκαν πίσω από τις πλάτες των ΜΑΤ. Από εκεί πετούσαν πέτρες και φώναζαν εμετικά χρυσαυγίτικα συνθήματα.

Η στάση της αστυνομίας να επιτρέπει τις φασιστικές προκλήσεις χωρίς να προχωράει σε συλλήψεις ήταν αυτή που ενθάρρυνε τους φασίστες να επιτεθούν στην διαδήλωση την ώρα που αυτή επέστρεφε στο σημείο από όπου είχε ξεκινήσει. Η τρεχάλα των φασιστών από την οργισμένη απάντηση των Πακιστανών και των αντιφασιστών θα μείνει αξέχαστη.

Τα ΜΑΤ έκαναν επίθεση με κρό-

του λάμψης και δακρυγόνα στη διαδήλωση χτυπώντας κεφάλια, πόδια και πλευρά. Πολλοί ήταν οι αντιφασίστες τραυματίες μεταξύ αυτών ένας φοιτητής με ανοιγμένο μάτι που χρειάστηκε να μεταφερθεί άμεσα στο νοσοκομείο για ράμματα.

Στη συνέχεια οι μπάτσοι επέτρεψαν την εκ νέου συγκρότηση της φασιστικής ομάδας. Οι μπάτσοι απευθύνονταν στους φασίστες με τα μικρά τους ονόματα.

Αντιθέτως αργότερα, πάνω στην οδό Αντρέα Παπανδρέου λίγες μόλις εκατοντάδες μέτρα πριν η πορεία φτάσει στην πλατεία Δημοκρατίας για να διαλυθεί, το μπλοκ του ΣΕΚ δέχτηκε από τους ΜΑΤατζήδες απρόκλητη επίθεση από πίσω. “Σας

γαμάνε οι Πακιστανοί,” και “Φύγετε από δω βρωμιάρηδες πούστηδες” ήταν μερικές μόνο από τις βρισιές των ΜΑΤατζήδων που έσκισαν το πανό του ΣΕΚ ενώ από τα χτυπήματά τους δυο σύντροφοι, ο γραφίστας Παντελής Γαβριηλίδης και η γιατρός Στέλλα Μυρισιώτη βρέθηκαν στο νοσοκομείο με τα χέρια στο γύψο.

Συγκροτημένα

Παρά τις προσπάθειες τους όμως ούτε οι φασίστες ούτε οι μπάτσοι κατάφεραν να σπάσουν την μαχητική διαδήλωση και να κάψουν την αποφασιστικότητα των εκατοντάδων αντιφασιστών που αποχώρησαν όλοι μαζί συγκροτημένα.

“Η αντιφασιστική συγκέντρωση που οργάνωσε η Πακιστανική Κοινότητα μαζί με την Ένωση Μεταναστών Εργατών και την ΚΕΕΡΦΑ έδειξε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι σε αυτή τη γειτονιά υπάρχει οργανωμένη ομάδα φασιστών που λειτουργεί με την ανοχή της ΕΛ.ΑΣ.” τόνισε στην ομιλία του στο τέλος της διαδήλωσης ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας Πέτρος Κωνσταντίνου. “Θεωρούμε απαράδεκτη τη στάση της αστυνομίας. Η σημερινή διαδήλωση είναι μόνο η αρχή. Οι εργάτες γης είναι οργανωμένοι και μέσα στην Γκορυτσά και θα δώσουν την απάντηση που χρειάζεται στα φασιστικά αποβράσματα. Το επόμενο βήμα είναι στην Πανεργατική την Τετάρτη στις 17 Μάη. Όλοι και όλες εκείνη την ημέρα δεν δουλεύουμε, κατεβαίνουμε στην μεγάλη απεργιακή διαδήλωση της Αθήνας για να δώσουμε συνέχεια στην αντιφασιστική απάντηση”.

“Αυτό που γίνεται στον Ασπρόπυργο μου θυμίζει αυτό που γινόταν στη Νίκαια από το 2011 μέχρι το 2013. Ομάδες φασιστών που χτύπαγαν νύχτα παιδιά που γύρναγαν με το ποδήλατο από τη δουλειά ή σε απομακρυσμένες στάσεις των λεωφορείων στο Village του Ρέντη και στη Νίκαια. Δώσαμε μεγάλη μάχη τότε. Κάναμε πολλές πορείες και διαδηλώσεις, ενημερώσαμε τον κόσμο και έτσι σταματήσαμε τις επιθέσεις. Το ίδιο θα κάνουμε και στην Γκορυτσά» ανέφερε ο Ασίφ Αλί από την Πακιστανική Κοινότητα της Νίκαιας που βρέθηκε στην κινητοποίηση του Σαββάτου.

Κυριάκος Μπάνος

Τα θύματα των επιθέσεων καταγγέλλουν

“Ήταν Τρίτη 2 Μάη, γύριζα με ψώνια από τον Ασπρόπυργο. Τρία άτομα 20 με 25 ετών μπήκαν στο λεωφορείο 855. Ήταν 9.30μμ όταν κατέβηκα στη στάση. Με ακολούθησαν χωρίς να τους καταλάβω. Με χτύπησαν με σίδερο στο κεφάλι και μετά με κλωτσούσαν. Μου σπάσανε τη μύτη και τα πλευρά. Ακόμα και σήμερα δεν μπορώ να πάω για δουλειά. Έχω οικογένεια και παιδιά και δεν μπορώ να βγάλω λεφτά να ζήσουν. Αυτοί που με χτύπησαν ήταν από Γκορυτσά. Μπορώ να τους αναγνωρίσω. Το είπα και στην αστυνομία αλλά δεν έχουν κάνει τίποτα. Δεν έφαξαν καν να τους βρουν”, ανέφερε ο Καμάρ Ζαμάλ που ζει 6

χρόνια στον Ασπρόπυργο και δέχτηκε την τελευταία δολοφονική επίθεση από τους φασίστες.

“Το βράδυ 3 Απριλίου γύρναγα με το ποδήλατο από τη δουλειά. Στην στάση του 855 στην Γκορυτσά τρία άτομα ήρθαν από πίσω μου και μου χώσανε μπουινιές και μετρά κλωτσιές. Εγώ έπεσα κάτω. Ο ένας ήταν 28 χρονών οι άλλοι δυο 21-22. Όλοι τους είναι από την Γκορυτσά. Τους ξέρω ποιοι είναι. Πήγα στην αστυνομία και το κατήγγειλα αλλά δεν έκαναν τίποτα. Πλέον από το ένα μάτι δεν βλέπω καλά” ανέφερε στην ΕΑ ο Αμπντούλ Λατίφ που μένει στον Ασπρόπυργο 9 χρόνια.

Στις 18, 20, 21 Μάη στην ΑΣΟΕΕ και στις 19 Μάη στη Νομική θα πραγματοποιηθεί φέτος ο τριακοστός «Μαρξισμός 2017» στην Αθήνα, αφιερωμένος στα 100 χρόνια από την Ρώσικη Επανάσταση.

Πρόκειται για ένα τετραήμερο συζητήσεων που στόχο έχει να ανοίξει, να παρέμβει και να εξοπλίσει απαντώντας σε όλα τα κρίσιμα ερωτήματα που αφορούν όλους και όλες όσοι βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης με τα μνημόνια, το ρατσισμό, τον πόλεμο, τον φασισμό και την καταπίεση. Όλους και όλες όσοι αναζητούν την αριστερή εναλλακτική απέναντι στους μονόδρομους των θεσμών και τις προδοσίες του ΣΥΡΙΖΑ. Όλους και όλες, όσοι στρέφονται ξανά σήμερα στη Μαρξιστική Θεωρία και τις επαναστατικές παραδόσεις του εργατικού κινήματος προκειμένου να κατανοήσουν τον σημερινό κόσμο και να δώσουν τις σημερινές μάχες με καλύτερους όρους. Πρόκειται για μια προσπάθεια ξεκινημένη.

25 χρόνια πριν, ο «Μαρξισμός 92» αφιέρωνε δέκα συζητήσεις στο 1917 και στις επαναστάσεις που ακολούθησαν σε όλο τον κόσμο. Τότε, αυτή η συζήτηση έμοιαζε να αφορά μικρές μειοψηφίες. Η αφήγηση της κυρίαρχης τάξης που μπορούσε κανείς να βρει παντού ήταν ότι η κατάρρευση των καθεστώτων του κρατικού καπιταλισμού στη Ρωσία είχε σημάνει το κατά τον νεοφιλελεύθερο Φράνσις Φουκουγιάμα «Τέλος της Ιστορίας». Ήταν η κυρίαρχη αφήγηση.

Ακόμη και μέσα στην Αριστερά, ένα μεγάλο κομμάτι της και διεθνώς και στην Ελλάδα είχε, ήδη από την Γκορμπατσόφ εποχή, αποδεχθεί σαν μοναδική προοπτική το λεγόμενο «Σοσιαλισμό της Αγοράς», την εξέλιξη του οποίου που συναντάμε σήμερα στην Κίνα. Ένα μικρό κομμάτι της κλαψούριζε στη γωνία αναπολώντας το «μεγάλο πατερούλη» και λιβανίζοντας τα καθεστώτα που κατέρρευσαν κάτω από την ίδια τους την κρίση και την αντίσταση του κόσμου το 1989-90. Ενώ η πλειοψηφία των εργαζομένων και των νέων, που συγκροούνταν με τις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις των Θάτσερ και των Μητσοτάκηδων στρεφόταν σαν μόνη «ρεαλιστική λύση» στον «εскуγχρονισμό» και την «ανάπτυξη» που τους πρότεινε η σοσιαλδημοκρατία.

Σήμερα τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά και αυτό φαίνεται καταρχήν στους ίδιους τους από πάνω. Το άγχος που μπορεί να διακρίνει κανείς στην αντίπαλη πλευρά είναι αυτό της «επιστροφής». Σε πρόσφατο άρθρο του με τίτλο «Ο μολοσεβικισμός επιστρέφει» στον Economist, ο δημοσιογράφος **Adrian Wooldridge** υποστηρίζει ότι «οι ομοιότητες με τον κόσμο που παρήγαγε την Ρώσικη Επανάσταση είναι πολύ κοντά για να επαναπαυόμαστε». Στους Financial Times των τελευταίων βδομάδων, μπορεί να διαβάσει κανείς άρθρα που απαντάνε στα ερωτήματα «Θα μπορούσε να έχει αποφευχθεί η Οκτωβριανή Επανάσταση;», «Θα μπορούσε η Ρωσία να αποφύγει την επανάστασή το 1917;»

Αφιέρωμα

Το ρωσικό διαδουκτικό “Project 1917” (που αναπαράγει μέρα προς μέρα τα γεγονότα του έτους 1917 στη Ρωσία μέσα από δηλώσεις ιστορικών προσώπων με τη μορφή “τουίτ”) έχει πάνω από 160.000 συνδρομητές και έγινε επίσης ολοσέλιδο αφιέρωμα στους FT. Η κρίσιμη ιστορική πορεία της επανάστασης από το Φλεβάρη στον Οκτώβρη παύει να αποτελεί πρόνόμειο της επαναστατικής αριστεράς και γίνεται μένιστριν στο διαδίκτυο.

Με αυτήν την έννοια ο κύκλος των συζητήσεων του Μαρξισμού 2017 για τη Ρώσικη Επανάσταση (με θέματα: «100 χρόνια από τη Ρώσικη Επανάσταση, Ουτοπία ή επικαιρότητα», «Η Επανάσταση και ο Πόλεμος», «Οι Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης», «Λένιν, Τρότσκι και Διαρκής Επανάσταση», «Αναρχικοί και Μπολσεβίκοι», «Οι Γυναίκες στην Ρώσικη Επανάσταση», «Η Ρώσικη Πρωτοπορία στις Τέχνες», «Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση») είναι μια ουσιαστική παρέμβαση σε μια πλατιά ανοιχτή συζήτηση που αφορά το σήμερα αλλά εξακολουθεί να κουβαλάει πολλά από τις αστικές και σταλινικές διαστρεβλώσεις του παρελθόντος.

«Πώς η κληρονομιά του Καρλ Μαρξ παραμένει

ζωντανή; Το Κεφάλαιο του Μαρξ επιστρέφει και είναι στη μόδα». Αυτός ήταν το τίτλος του άρθρου του **Σάμουελ Φίλιγουκ**, βρετανού δημοσιογράφου στη βρετανική Evening Standard στις 10 Μαΐου. Όπως γράφει: «Πηγαίνοντας προς τις εκλογές το Λονδίνο επιστρέφει στον δικό του Μαρξ, από την τηλεόραση μέχρι τις φοιτητικές ομάδες συζήτησης. Δεν είναι μια επανάσταση, αλλά μια 180 μοιρών στροφή στη δημόσια σκέψη... Οι πωλήσεις του Κεφαλαίου έχουν εκτοξευθεί από το 2008, όπως και αυτές του Κομμουνιστικού Μανιφέστου, των Γκρούντρισε... Τον Ιούλιο χιλιάδες θα συμμετέχουν στο τετραήμερο φεστιβάλ Μαρξισμού 2017 στο Λονδίνο που οργανώνεται από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και θα γιορτάσει τα 150 χρόνια από την έκδοση του Κεφαλαίου... Η αλήθεια είναι ότι ο Μαρξ ζει. Ο κόσμος επισκέπτεται καθημερινά τον τάφο του στο Βόρειο Λονδίνο. Έρχονται για να τον τιμήσουν και όχι για να τον θάψουν».

Η συζήτηση αυτή δεν αφορά το «Μαρξισμό 2017» τον Ιούλη στο Λονδίνο, (ήδη έχουν προηγηθεί οι σχετικές εκδηλώσεις στην Κωνσταντινούπολη, στη Βιέννη και ακολουθεί μέσα στο Μάη το Βερολίνο) αλλά και το Μαρξισμό της Αθήνας και μάλιστα με δύο κύκλους συζητήσεων. Ο πρώτος, κάτω από τον τίτλο «Μαρξισμός: Θεωρία και Πράξη», περιλαμβάνει τις συζητήσεις: Μαρξισμός και Διαλεκτική, Καπιταλισμός, εκμετάλλευση και κρίσεις, Κράτος και επανάσταση και Αλλοτρίωση και εκμετάλλευση.

Ο δεύτερος με τίτλο «Ο καπιταλισμός σήμερα» έρχεται να δώσει απαντήσεις σε ερωτήματα, που άλλοτε αφορούσαν τους ειδικούς της πολιτικής οικονομίας και της «κοινωνιολογίας» αλλά σήμερα η ανάλυσή τους είναι καιρία προκειμένου να εξηγήσει κανείς την κρίση που σήμερα καταστρέφει τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων. Περιλαμβάνει τα θέματα: Ένας κόσμος σε κρίση; Η αντίσταση στον Τραμπ στην Αμερική, Η “Κόκκινη Αμερική”, Από την κατάρρευση στη Τζέρενταρ Μότορς στο Γούντστοκ του Εργάτη-το κίνημα στις ΗΠΑ, Η ΕΕ στα ‘60, Που βαδίζει η Γαλλία μετά τις εκλογές.

Στην εμπέδωση του «Δεν υπάρχει εναλλακτική λύση» από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έρχονται να απαντήσουν οι συζητήσεις του κύκλου «Η Εργατική τάξη το επαναστατικό υποκείμενο» με θέματα: Υπάρχει σήμερα ο “ιστορικός νεκροθάφτης”, Το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο, Τα συνδικάτα, όπλα των εργατών. Τα ερωτήματα πολλά: Έχει η εργατική τάξη σήμερα τον ίδιο πρωταγωνιστικό ρόλο που υποστήριζε ο Μαρξ; Ξεχωριστές συγκεντρώσεις ή κοινή δράση για την ανατροπή των επιθέσεων; Πώς οι εργαζόμενοι μπορούν να ξεπεράσουν τους σκοπέλους της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας;

Εναλλακτική

Η εναλλακτική στα μνημόνια δεν μπορεί παρά να είναι ταυτόχρονα κινηματική, πολιτική και ιδεολογική. Οι συζητήσεις (με θέματα: «Η Εργατική αντίσταση θα νικήσει, Η Αριστερή εναλλακτική, Το αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα, Ρεφορμισμός: τι είναι και πώς αντιμετωπίζεται, Οι μάχες της νεολαίας) του κύκλου «Εργατικό κίνημα και Αριστερά» έρχονται να απαντήσουν στα ερωτήματα του 62% του ΟΧΙ μετά την παράδοση του ΣΥΡΙΖΑ στις πολιτικές των μνημονίων: Μπορούμε και πώς να διαγράψουμε το χρέος; Τι σημαίνει διεθνιστική έξοδος από το ευρώ και ρήξη με την ΕΕ από τα κάτω; Ποιος μπορεί να επιβάλει αυτές τις ανατροπές; Πώς μπορεί να λυθεί το πρόβλημα του συντονισμού ανάμεσα στους δεκάδες αγώνες που ξεσπάνε καθημερινά μέσα στους χώρους εργασίας; Πώς οργανώνουμε τις μάχες στους χώρους εργασίας και της νεολαίας;

Οι δύο συζητήσεις που κλείνουν αυτόν τον κύκλο με θέματα Το ΣΕΚΕ και ο Παντελής Πουλιόπουλος, Αντίσταση 1940-44 και ο Κόκκινος Δεκέμβρης θέτουν την ιστορική βάση πάνω στην οποία συνεχίζεται σήμερα η συζήτηση για το τι είδους Αριστερά χρειαζόμαστε. Μαζί με τις συζητήσεις του κύκλου «50 χρόνια από τη Χούντα» (50 χρόνια από τη χούντα, Ταξική πάλη και Τρανήματα, 45 χρόνια Οργάνωση Σο-

σιαλιστική Επανάσταση) καλύπτουν όλα τα μεγάλα γεγονότα και τις ταξικές συγκρούσεις του τελευταίου αιώνα στον ελλαδικό χώρο. Απαντώντας σε όλη την όψημη προπαγάνδα είτε των δεξιών «αναθεωρητών» της ιστορίας της αντίστασης, του εμφυλίου, της δικτατορίας και της Μεταπολίτευσης είτε των προοδευτικών διανοούμενων του στρογγυλέματος των ιστορικών αντιθέσεων στην υπηρεσία των «ιστορικών συμβιβασμών» του σήμερα.

Η όξυνση των ανταγωνισμών από τον Ειρηνικό Ωκεανό και την Κορέα μέχρι το Αιγαίο, τη Μέση Ανατολή και τα Βαλκάνια, αναδεικνύει πόσο ο πλανήτης και οι ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων εξακολουθούν να κινδυνεύουν σήμερα κάτω από τις επεμβάσεις του κάθε Τραμπ και του κάθε Πούτιν. Ο κύκλος «ιμπεριαλισμός σήμερα» (περιλαμβάνει τις συζητήσεις «Από τον Λένιν στον Τραμπ οι ανταγωνισμοί σήμερα, Ελλάδα-Τουρκία-Κύπρος: Η Διεθνιστική Αλληλεγγύη των εργατών) θα αναζητήσει απαντήσεις σε καιρία ερωτήματα: Πώς μπορούμε να σταματήσουμε τον πόλεμο και τις επεμβάσεις; Τι φέρνει ο άξονας «Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου, «σταθερότητα» ή αστάθεια; Πώς απαντάμε στην εθνικιστική προπαγάνδα των Καμένων που ελέγχοντας ένα από τα πιο κρίσιμα πόστα της κυβέρνησης, φέρνουν τα θερμά επεισόδια δίπλα μας; Ποιος θα πληρώσει τελικά το μάρμαρο των ενδοσυστικών ανταγωνισμών;

Ο κύκλος με τίτλο «Αντίσταση στον ρατσισμό και την ακροδεξιά» έρχεται να απαντήσει σε μια από τις ναυαρχίδες της επίθεσης της άρχουσας τάξης, δίπλα στη λιτότητα και τον ιμπεριαλισμό: Αυτόν του ρατσισμού, της ισλαμοφοβίας και του φασισμού.

Είναι μονόδρομος και πώς μπορούμε να σταματήσουμε σήμερα την άνοδο του φασισμού; Τι μπορούμε να κάνουμε για να σταματήσουμε την ρατσιστική πολιτική της ΕΕ που τους σπώνει το δρόμο; Αυτά και άλλα ερωτήματα θα απαντηθούν στις συζητήσεις αυτού του κύκλου με θέματα Η πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή, Ο αγώνας για την καταδίκη της Χρυσής Αυγής, Αντίσταση στην Ισλαμο-

φοβία, Το Εβραϊκό ζήτημα.

Τους τελευταίους μήνες οι γυναίκες, με αφορμή την εκλογή Τραμπ, διαδήλωσαν κατά εκατοντάδες χιλιάδες όχι μόνο στις ΗΠΑ αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο, ενάντια στο θεσμικό σεξισμό αλλά και τη λιτότητα που χτυπιέται από την πίσω πόρτα τα δικαιώματά τους. Οι συζητήσεις με θέματα Πώς παλεύουμε το σεξισμό, Καπιταλισμός και ομοφοβία, κατὰπίνονται με την ταξική φύση της καταπίεσης στις αρχές του 21ου αιώνα.

Στον ίδιο κύκλο με κύκλο με τίτλο «Μαρξισμός και απελευθέρωση» περιλαμβάνονται και οι συζητήσεις Τζον Μπέργκερ, τέχνη και Μαρξισμός, Απελευθερωτικός κινηματογράφος; Σε μια Αθήνα και σε μια χώρα που μέσα στην κρίση μοιάζει όλο και περισσότερο να γίνεται το κέντρο μιας πολιτιστικής έκφρασης από το θέατρο στα γκράφιτι και από το σινεμά στις εικαστικές τέχνες, οι συζητήσεις καταπνέονται με το ρόλο της τέχνης στην πάλη ενάντια στο σύγχρονο καπιταλισμό, τα όρια και τις αντιφάσεις της, αναζητώντας απαντήσεις στην εμπορευματοποίηση της τέχνης.

Η “τάξη” σας είναι χτισμένη στην άμμο. Αύριο κιόλας η επανάσταση θα ανυψωθεί με μια βροντή και με σαλπίσματα θα ανακοινώσει στον τρόπο μας: ‘Ήμου, Είμαι, Θα είμαι!». Φέτος, αυτό το τελευταίο μήνυμα της Ρόζας Λούξεμπουργκ, λίγο πριν δολοφνηθεί προδομένη από τη σοσιαλδημοκρατία το 1919, έγινε αφίσα στους δρόμους της Αθήνας αλλά και καλλιτεχνικό δρώμενο, στα πλαίσια τι εθρονικής μιας διοργάνωσης που στηρίζεται από το κράτος που την εκτέλεσε.

Την προσφορά της και το ρόλο της, καθώς και των άλλων μεγάλων επαναστατών, που έθαψε για χρόνια ο σταλινισμός, έρχεται να παρουσιάσει ο κύκλος με τίτλο «Επανάστασεις και επαναστάτες» που περιλαμβάνει τις συζητήσεις: Η Ροζα Λουξεμπουργκ και η Γερμανική Επανάσταση, Ογδόντα χρόνια από το θάνατο του Αντόνιο Γκράμσι, Ο Τρότσκι το ‘30.

Γιώργος Πίττας

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

«Θα πέσει η νύχτα» του Αντρέ Σίνγκερ

Όταν τα στρατεύματα των συμμάχων έφτασαν στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης το 1945, ο στρατός και οι εικονολήπτες της ειδησεογραφίας βρέθηκαν αντιμέτωποι με φρικιαστικές εικόνες, τις οποίες κατέγραψαν με τις κάμερές τους. Από τη μεριά της Βρετανίας, ο Σίντνεϊ Μπέρνσταϊν του Υπουργείου Πληροφοριών της και η ομάδα του, μεταξύ των οποίων ο σκηνοθέτης Άλφρεντ Χίτσκοκ, επεξεργάστηκαν το φιλικό υλικό, πραγματοποιώντας παράλληλα γυρίσματα στο Μπέργκεν-Μπέλζεν, το Νταχάου και το Άουσβιτς, με στόχο να δημιουργήσουν μια ταινία- καταπέλτη. Θα είχε τίτλο «Γερμανικά Στρατόπεδα Συγκέντρωσης – Πραγματική Έρευνα».

Παρά την αποδεδειγμένη γνησιότητα του ντοκιμαντέρ του 1945 και τη χρήση του πιο καθηλωτικού φιλικού υλικού που τραβήχτηκε ποτέ σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, το σχέδιο του Μπέρνσταϊν δεν προβλήθηκε ποτέ. Το ντοκιμαντέρ δεν ολοκληρώθηκε, λόγω μιας σειράς από πρακτικά προβλήματα, αλλά κυρίως επειδή με τον ερχομό του Ψυχρού Πολέμου, το πολιτικό κλίμα μεταβλήθηκε και οι Δυτικές κυβερνήσεις που πατρονάριζαν τη νεοσύστατη Δυτική Γερμανία του Αντενάουερ, δεν ήθελαν με τίποτα να θυμίσουν στα ακροατήρια τις ναζιστικές θηριωδίες. Από το 1952, το ντοκιμαντέρ φυλαγόταν ανολοκλήρωτο στα αρχεία του Βασιλικού Πολεμικού Μουσείου στο Λονδίνο...

Το 2008, το Μουσείο ξεκίνησε ένα φιλόδοξο σχέδιο για την ψηφιοποίηση, αποκατάστα-

ση και ολοκλήρωσή του. Το ντοκιμαντέρ «Θα πέσει η νύχτα» παρέχει μία συναρπαστική ματιά στα παρασκήνια του πώς δημιουργήθηκε το ξεχασμένο ντοκιμαντέρ και πώς τελικά ολοκληρώθηκε μετά από 70 χρόνια. Αντιπαράθετοι πρωτογενείς υλικό και σκηνές από το ντοκιμαντέρ του 1945 με μαρτυρίες από τους επιζώντες -κάποιοι από τους οποίους αναγνω-

ρίζουν τον νεότερο εαυτό τους στο φιλμ- τους στρατιώτες που τους απελευθέρωσαν και αρχειακές συνεντεύξεις με τον Μπέρνσταϊν, τον Χίτσκοκ και τον Μπίλι Γουάιλντερ. Τη Διεθνή Ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος (27 Γενάρη 2017) η ταινία προβλήθηκε τηλεοπτικά σε όλο τον κόσμο και από 20 Απρίλη βρίσκεται στις Αθηναϊκές αίθουσες.

«Η πράξη του φόνου» και «Η όψη της σιωπής» του Τζόσουα Οπενχάιμερ

Δυο συγκλονιστικές ταινίες για την ξεχασμένη σφαγή ενός εκατομμυρίου κομμουνιστών της Ινδονησίας το 1965 από κρατικές και παρακρατικές ομάδες με τις ευλογίες των ΗΠΑ και την ανοχή της ΕΣΣΔ, που άνοιξε το δρόμο στον δικτάτορα Σουχάρτο.

Στην πρώτη (2012), ο Τζόσουα Οπενχάιμερ συναντά τους θύτες, ακροδεξιούς αρχιβασανιστές και μαφιόζους, οι οποίοι σαράντα χρόνια αργότερα ζουν ατιμώρητοι σαν «καθωσπρέπει» πολίτες και τους πείθει να αφηγηθούν τα «κατορθώματά» τους ως πρωταγωνιστές σε μια δήθεν κινηματογραφική υπερπαραγωγή του. Η ταινία σοκάρει με το θράσος των δημίων που κομπάζουν για τις θηριωδίες που περιγράφουν με ανατριχιαστικές λεπτομέρειες κι αυτό οφείλεται στο ότι τα γεγονότα μέχρι σήμερα παραμένουν σχετικά άγνωστα και ατιμώρητα και οι μετέπειτα γενιές Ινδονησιών ζουν στη σιωπή και τον φόβο που επέβαλαν έκτοτε οι νικητές.

Ο Άντι Ρουκουν είναι ένας από αυτούς. Στην «Όψη της σιωπής» (2014), επισκέπτεται τους φονιάδες του αδελφού του, Ράμλι (που τους έχει δει να περηφανεύονται στην «Πράξη του φόνου») και τους μιλάει ανοιχτά γι'αυτά που έκαναν. Για τον Άντι είναι ο μοναδικός τρόπος να αντιμετωπίσει τον φόβο και τη σιωπή που από τότε κρέμεται πάνω από τους γονείς του, τον ίδιο και ολόκληρο το χωριό ζουν. Ξαν οπτικός που είναι, προσεγγίζει τους παρακρατικούς δήμιους και ζητάει να φορέσουν τα ειδικά γυαλιά που μετρούν τη μυωπία, καταδεικνύοντας την «άλλη μυωπία», την έμφυτη αντίσταση των δολοφόνων να δουν και να συνειδητοποιήσουν τις ίδιες τους τις πράξεις.

Οι δυο ταινίες, που γυρίστηκαν με εξαιρετικό ρίσκο για την ομάδα που συμμετείχε στην παραγωγή και είναι απαγορευμένες στην Ινδονησία, έκαναν πάταγο και ξανάφεραν με οδυνηρό τρόπο στην επικαιρότητα μια σφαγή που όλες οι κυβερνήσεις κράτησαν στο περιθώριο της ιστορίας και μέχρι σήμερα επιθυμούν να ξεχαστεί.

«Το δίκτυ» του Κιμ Κι-Ντουκ

Την παράνοια στην οποία έχουν οδηγήσει τη χερσόνησο της Κορέας οι υπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί και ο εθνικισμός δείχνει ανάγλυφα η τελευταία ταινία του Κιμ Κι-ντουκ.

Ένας Βορειοκορεάτης ψαράς παρασύρεται από την παλίρροια στα ύδατα της Νότιας Κορέας όταν το δίκτυ πιαστεί στην προπέλα της βάρκας του. Συλλαμβάνεται και περνάει μια οδύσσεια στα χέρια της μυστικής αστυνομίας, προκειμένου να αποδείξει ότι δεν είναι κατάσκοπος, και στη συνέχεια, ότι δεν επιθυμεί να ζητήσει άσυλο στην εύπορη Νότια Κορέα – όπως θα βόλευε το καθεστώς για προπαγανδιστικούς λόγους- αλλά να επιστρέψει στην οικογένειά του στο Βορρά. Μόνο μπροστά στον κίνδυνο πρόκλησης διπλωματικού επεισοδίου, ο ήρωας αφήνεται ελεύθερος να επιστρέψει στην πατρίδα του. Εκεί όμως τον περιμένουν χειρότερες δοκιμασίες στα χέρια της «σοσιαλιστικής» αντικατασκοπείας.

Ο σπουδαίος Νοτιοκορεάτης δημιουργός φτάνει στην λιγότερο περίτεχνη αλλά στην πιο άμεσα πολιτική και δυστυχώς επίκαιρη ταινία του, έναν καφκικό εφιάλτη για τον απλό άνθρωπο που πιάνεται στα δίκτυα δυο κρατικών μηχανισμών που μοιάζουν εντελώς ανόμοιοι αλλά είναι τελικά εξίσου αδυσώπητοι και διεφθαρμένοι.

Δήμητρα Κυρίλλου

Στην τελική ευθεία Ψήφο στην ΕΑΑΚ

Στην τελική ευθεία για τις φοιτητικές εκλογές που θα γίνουν στις 24 Μάη (μεταφέρθηκαν μια βδομάδα αργότερα λόγω της πανεργατικής Απεργίας), η πολιτική συζήτηση έχει φουντώσει μέσα στις σχολές. Μια σειρά από σχήματα ΕΑΑΚ οργάνωσαν την περασμένη βδομάδα εκδηλώσεις με συζητήσεις, ανοίγοντας ζητήματα για την κατάσταση των πανεπιστημίων όσο και για την εργασιακή προοπτική, το αντιφασιστικό κίνημα, τον αντισεξισμό.

Στη Νομική Αθήνας στις 10 Μάη οργανώθηκε από το σχήμα Αντινομία εκδήλωση με θέμα τη δίκη της Χρυσής Αυγής με ομιλητές τον Κώστα Παπαδάκη και το Θανάση Καμπαγιάννη από την πολιτική αγωγή και τη Ντίνα Ρέππα, εκπαιδευτικό. Στις 10 και 11 Μάη σχήματα της ΕΑΑΚ- ΝΟΠΕ μαζί με την ΑΡΕΝ οργάνωσαν διήμερο εκδηλώσεων με συζητήσεις για την κρίση και τις επιθέσεις στην Παιδεία αλλά και για το σέξιζμο και τις διακρίσεις.

Την προηγούμενη βδομάδα αντίστοιχο φεστιβάλ οργάνωσαν τα σχήματα της ΦΜΣ στην Πανεπιστημιούπολη για το διεθνές φοιτητικό κίνημα και την εμπορευματοποίηση της γνώσης. Στο Πάντειο η ΑΝΑΣΑ ΕΑΑΚ έκανε εκδήλωση σε σχέση με την αυταρχικοποίηση του Πανεπιστημίου όπου τελευταία υπάρχουν όλο και περισσότερα εμπόδια στο να δίνονται αίθουσες στους φοιτητές και τις πολιτικές δυνάμεις για την πραγματοποίηση εκδηλώσεων, αλλά και με αφορμή τις πρόσφατες επιθέσεις της αστυνομίας σε Πάντειο και ΠΑΜΑΚ.

Φεστιβάλ

Στην Καλών Τεχνών, το σχήμα ΑρΚΑΣ οργάνωσε φεστιβάλ με συζήτηση για το αντιφασιστικό κίνημα και ομιλητές τη Νίκη Αργύρη από την ΚΕΕΡ-ΦΑ, τον Θ. Κουτσουμπό από το ΕΕΚ και ομιλητή από την ΟΡΜΑ όπου άνοιξε συζήτηση τόσο για το αντιφασιστικό κίνημα και την αντιμετώπιση της αριστεράς στο ζήτημα του φασισμού όσο και για το ρόλο των εκθέσεων της Documenta που γίνεται στο χώρο της σχολής. Σε επόμενη εκδήλωση με ομιλήτριες τη Δήμητρα Κυρίλλου από την ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ, τη Βέρα Σιετερλή από το Μωβ και τη Μαρία Χλώρου από το ΕΕΚ άνοιξε η συζήτηση για το σεξισμό και τη γυναικεία καταπίεση, ενώ συζητήθηκε το Athens Pride και η παρέμβαση της αριστεράς.

Στο Βόλο έγινε εκδήλωση με ομιλητές από τη Θεσσαλονίκη συνδέοντας τις εικόνες των αντιστάσεων και την Κ. Χήρα, φοιτήτρια Ειδικής Αγωγής, όπου μίλησε για τις μάχες που άνοιξαν λίγες βδομάδες πριν μαζί με τους αδιόριστους συναδέλφους τους.

Διήμερο φεστιβάλ έγινε και στο Πανεπιστήμιο Ρεθύμνου, ενώ ακολουθεί το Ηράκλειο αυτή την Τρίτη και σε μια σειρά άλλες πόλεις.

Παράλληλα με το άνοιγμα της πολιτικής συζήτησης και το δυνάμωμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις σχολές, τα ΕΑΑΚ οργανώνουν τη συμμετοχή των φοιτητών στις διαδηλώσεις της απεργίας την Τετάρτη 17/5, σε όλες τις πόλεις. Σε αρκετές σχολές όπως στα 3 τμήματα της ΝΟΠΕ και τη Φιλοσοφική τη Δευτέρα, στη ΣΥΓΚΣ του ΤΕΙ Αθήνας την Τρίτη κλπ, οργανώνονται γενικές συνελεύσεις.

Α.Φ.

Στις
φοιτητικές
εκλογές
στηρίζουμε
ψηφίζουμε

ΑΘΗΝΑ
Νομική - ANTINOMIA
Πολιτικό Νομικής - ΡΑΣ
Πάντειο - ΑΝΑΣΑ
ΑΣΚΤ - ΑΡΚΑΣ
ΕΜΠ Ηλεκτρολόγων - ΑΝΑΦΗ
Ιατρική - Ενωτική πρωτοβουλία ΑΡΙΣ-ΠΑΦ
Φιλοσοφική - Ενωτική πρωτοβουλία ΣΑΦ - ΚΑΡΦΙ
Μαθηματικό - ΑΕΠ
Χημικό - ΑΣΥΧ
ΤΕΙ Αθήνας ΣΔΟ - ΚΡΑΧ
ΤΕΙ Αθήνας ΣΕΥΠ - ΑΝΑΡΣΥΠ
ΤΕΙ Αθήνας ΣΤΕΦ - ΑΡΠΑ
ΤΕΙ Αθήνας ΣΙΤΚΣ - γραφίδα
ΤΕΙ Αθήνας ΣΤΕΤΡΟΔ - ΑΝΑΣΤΡΟΦΟΙ
ΤΕΙ Πειραιά ΣΤΕΦ - ΜΑΡΚΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΠΘ Νομική - CONTRA LEGEM
ΑΠΘ Αγγλικό - ΑΝΑΡΠΑ
ΑΠΘ Κινηματογράφου - ΕΑΑΚ
ΑΠΘ Πολιτικών Επιστημών - ΕΑΑΚ
Πολυτεχνείο Χημικών Μηχανικών - ΣΧΗΜΑ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Ιατρική - RESISTANCE
Χημικό - ΚΑΤΑΛΥΤΗΣ
Πληροφορική - RAM
ΠΤΕΤ - ΚΡΑΦΤ
Οικονομικό - ANTICAPITALISTA

ΒΟΛΟΣ
Πολυτεχνείο Αρχιτεκτονική - CAMERA OB-SCURA
Θόλος Παιδαγωγικό Ειδικής Αγωγής - ΕΑΑΚ
ΘΟΛΟΥ
Θόλος Παιδαγωγικό - ΕΑΑΚ ΘΟΛΟΥ
Θόλος Δίκτυα - ΡΕΥΜΑ
Θόλος Ιστορικό-Αρχαιολογικό - ΕΑΑΚ ΘΟΛΟΥ

ΛΑΡΙΣΑ
Ιατρική - RESISTENCIA

ΠΑΤΡΑ
Χημικό - ΚΑΤΑΛΥΣΗ
Ιατρική - ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
Οικονομικό - ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΙΝΗΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
Θεατρικών Σπουδών - ΘΕΑΑΜΑ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Κοινωνιολογία - ΑΕΠ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Ιατρική - ΚΑΡΦΙ
Βιολογικό - ΑΡΙΣΤΕΡΟΣΤΡΟΦΗ ΕΛΙΚΑ
Φυσικό - ΕΝΤΡΟΠΙΑ
CSD - REVOLUTIONAIRE

ΤΕΙ Αθήνας-Πειραιά
Κλεισίματα με
«πανεπιστημιακό» περιτύλιγμα

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με τα λόγια του ίδιου του πρωθυπουργού κατά την επίσκεψη του στο Υπουργείο Παιδείας, προκλητικά εξήγγειλε ένα νέο «σχέδιο Αθηνά»: καταργήσεις και κλεισίματα σχολών με πρώτα θύματα τα ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά.

Η προσπάθεια να καταργηθούν και να κλείσουν τμήματα του ΤΕΙ έγινε και τα προηγούμενα χρόνια, ειδικά το '11 και '12, με τα προηγούμενα «σχέδια Αθηνά» των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Κατάφεραν να κλείσουν κάποια τμήματα σε πόλεις της επαρχίας αλλά στα ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά έσπασαν τα μούτρα τους. Ένα κύμα καταλήψεων και μεγάλων διαδηλώσεων μέσα από μαζικές γενικές συνελεύσεις σε σχολές που οι σύλλογοι τους είχαν να συνεδριάσουν χρόνια όπως η ΣΕΥΠ και η ΣΔΟ τα μπλόκαραν. Τότε παλέψαμε μαζί με τους διοικητικούς και καθηγητές μας, ακόμα και με κοινές συνελεύσεις.

Το περιτύλιγμα της επίθεσης σήμερα είναι η μετονομασία των ΤΕΙ σε «Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής». Τη στιγμή που η κυβέρνηση κατεβάζει το 4ο μνημόνιο είναι πρόκληση να ισχυρίζονται ότι η συγχώνευση είναι αναβάθμιση και όχι κλείσιμο. Ποιά αναβάθμιση όταν η υποχρηματοδότηση έχει βαρέσει κόκκινο; Ειδικά στα ΤΕΙ η κατάσταση είναι απελπιστική χωρίς υποδομές, χωρίς εργαστήρια, χωρίς καθηγητές ή με καθηγητές έκτακτους, απλήρωτους για μήνες. Τα βάρη αυτής της πολιτικής τα πληρώνουν οι σπουδαστές και οι σπουδάστριες πληρώνοντας υπέρογκα ποσά για αναλώσιμα, πληρώνοντας για τη διαλυμένη μέριμνα και αντιμετωπίζοντας όλων των ειδών τις επιχειρήσεις που προσπαθούν να εισβάλουν για να κερδοσκοπήσουν πάνω στη διάλυση. Τα «τεχνικά πανεπιστήμια» είναι ο τρόπος για να προωθήσει η κυβέρνηση τη κατάργηση τμημάτων, τη διάσπαση των πτυχίων, την επιβολή διетών προγραμμάτων με αντίστοιχα επαγγελματικά πτυχία δεξιότητων. Εκτιμάται ότι με αυτό το σχέδιο θα κλείσουν το 30% των τμημάτων του ΤΕΙ Αθήνας.

Δεν θα τους αφήσουμε. Ήδη οργανώνουμε την ενημέρωση των φοιτητών με προκήρυξη και αφίσα, χρειάζεται να σημάνει ξεσηκωμός. Οργανώνουμε το συντονισμό των φοιτητών με τους διοικητικούς και τους καθηγητές που αντιδρούν επίσης σε αυτά τα σχέδια. Ξεσηκώνουμε τις σχολές μας και γι' αυτό τη Τρίτη καλούμε σε γενική συνέλευση το σύλλογο της ΣΓΤΚΣ με πρώτο σταθμό την πανεργατική απεργία αλλά και για να αποτελέσει την πρώτη σχολή που μπαίνει στον αγώνα για να ξεσηκώσουμε και όλα τα υπόλοιπα τμήματα του ΤΕΙ.

Διοτίμα Χριστοπούλου,
Γραφίδα ΕΑΑΚ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Την Τρίτη 9/5 και Τετάρτη 10/5 διοργανώθηκε από την Αριστερή Ενωτική Παρέμβαση, σχήμα των ΕΑΑΚ του Πανεπιστημίου Ρεθύμνου, το πρώτο πολιτικό-πολιτιστικό φεστιβάλ με κεντρικό σύνθημα “Δεν θα γίνουμε η χαμένη γενιά, με τους αγώνες μας θα νικήσουμε”.

Η πρώτη μέρα περιλάμβανε μια ανοιχτή συζήτηση για την κατάσταση στο Πανεπιστήμιο και την απάντηση του φοιτητικού κινήματος. Οι τοποθετήσεις φοιτητών από διαφορετικές σχολές του Πανεπιστημίου ανέδειξαν το πως η υποχρηματοδότηση επηρεάζει δραματικά την ακαδημαϊκή και κοινωνική διαδικασία.

Κάποια σημαντικά στοιχεία από την συζήτηση ήταν το πως μετά το 2010 και την ψήφιση μνημονίων κόπηκαν οι προσλήψεις καθηγητών και κονδυλίων με αποτέλεσμα την μείωση μαθημάτων. Η λύ-

ση που δόθηκε από το Υπουργείο για να καλύψει αυτό το κενό ήταν η πρόσληψη ακαδημαϊκών υποτρόφων

με συμβάσεις εργασίας πεντάμηνες, μισθό 350 ευρώ και κανένα δικαίωμα.

Ο Κώστας Βλασσόπουλος, καθηγητής του τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας, τόνισε ότι “υπήρχε αρκετός κόσμος και μέσα στο Πανεπιστήμιο και εκτός Πανεπιστημίου που ακόμα και μετά την ψήφιση του τρίτου μνημονίου απο την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τον Σεπτέμβρη του 15 θεωρούσε ότι κάπως θα βελτιωθεί η κατάσταση. Τα τελευταία δύο χρόνια είναι η διάψευση αυτών των προσδοκιών. Η κυβέρνηση προωθεί πώς θα μπουν διδασκτρα στα μεταπτυχιακά, και πώς θα είναι αυτοχρηματοδοτούμενα τα Πανεπιστήμια....”.

Νταούλη Μαριλού, φοιτήτρια Κοινωνιολογίας

ΕΚΠΑ Στη μάχη
της πανεργατικής

Στο Μαθηματικό κάνουμε την προσπάθεια να πείσουμε τους φοιτητές να επιλέξουν στις 17/5 να μην ανέβουν στη σχολή αλλά να κατέβουν στο πανεργατικό συλλαλητήριο. Υπάρχει ανταπόκριση σε αυτό. Δηλαδή δεν κάνουν μόνο ενημέρωση για την απεργία, αλλά ζητάμε από τους φοιτητές με τους οποίους μιλάμε να δράσουν κι αυτοί οργανωτικά.

Οι φοιτητές από τα ξενόγλωσσα είχαν κάνει συνέλευση με πολύ κόσμο για να δράσουν στο ζήτημα με τα συγγράμματα που πλέον αναγκάζονται να τα πληρώσουν. Δηλαδή ένα κομμάτι της Φιλοσοφικής σχολής παλεύει ήδη πολύ δυναμικά.

Ανοίγοντας μαζί με την απεργία και τη συζήτηση για τον Μαρξισμό και κοιτώντας μαζί με τους φοιτητές το πρόγραμμα συζητήσεων, όλοι δείχνουν ενδιαφέρον.

Σοφία Σισμάνη, ΕΚΠΑ

Γ' ΕΛΜΕ ΑΘΗΝΑΣ Επιτυχία της ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Στις εκλογές της Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας για το 18ο συνέδριο της ΟΛΜΕ κατεβήκαμε με ένα ενωτικό σχήμα (ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ στη Γ' ΕΛΜΕ) που περιλαμβάνει τις Παρεμβάσεις, όσους διαχωρίστηκαν από τις ΣΥΝΕΚ, την ΑΡΕΝ και ανεξάρτητους εκπαιδευτικούς. Διπλασιάσαμε τα ποσοστά μας από το προηγούμενο συνέδριο και βγάλαμε έναν σύνεδρο.

Τα αποτελέσματα των εκλογών δικαιώνουν την πρωτοβουλία της ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ να κατέβει ενιαιομετωπικά στην εκλογική αναμέτρηση και αναδεικνύουν ως πρωταρχική την ανάγκη ενιαιομετωπικής δράσης όλης της Αριστεράς απέναντι στις μνημονιακές πολιτικές.

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ στη Γ' ΕΛΜΕ θα συνεχίσει να αγωνίζεται στο πλευρό κάθε συναδέλφου και θα συμβάλλει με όλες τις δυνάμεις στη συγκρότηση ενός δυνατού μετώ-

που ρήξης και ανατροπής σε κοινωνικό και συνδικαλιστικό επίπεδο.

Το επόμενο βήμα είναι η πανεργατική στις 17 Μάη. Οι εκπαιδευτικοί θα διαδηλώσουν μαζί με όλους τους εργαζόμενους για τη διεκδίκηση των εργασιακών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων τους, για την ανατροπή της πολιτικής Κυβέρνησης-ΕΕ- ΔΝΤ.

Γεωργία Κόφφα

• Τα αποτελέσματα αναλυτικά (σε παρένθεση τα αποτελέσματα για το προηγούμενο συνέδριο): Ψήφισαν 607, έγκυρα 582 (556, 546). Πήραν: ΣΥΝΕΚ 229 ψήφους και 3 αντιπροσώπους (273 και 3), ΔΑΚΕ 162 ψήφους και 2 αντιπροσώπους (139 και 2), ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ 102 ψήφους και 1 αντιπρόσωπο (Παρεμβάσεις 54 ψήφους), ΠΑΜΕ 89 ψήφους (81 ψήφους και 1 αντιπρόσωπο).

Όχι στη διάλυση των σχολείων

“Μένουμε 20ο” δηλώνουν αποφασιστικά οι γονείς και οι μαθητές στο 20ο Γυμνάσιο Αθηνών ενάντια στην απόφαση του δημοτικού συμβουλίου Αθήνας για μεταστέγαση του σχολείου από το Σεπτέμβρη. Σε μια πρώτη δυναμική κινητοποίηση την Παρασκευή 12 Μάη το απόγευμα, δεκάδες μαθητές και γονείς συγκεντρώθηκαν στο χώρο του σχολείου και διαδήλωσαν στους δρόμους της γειτονιάς και στη Λιοσίων ύστερα από κάλεσμα του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση του Συλλόγου που καλούσε στην κινητοποίηση διεκδικώντας την άμεση ανάκληση της απόφασης: “Η Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας ΠΡΟΤΕΙΝΕ και ο Δήμος Αθηναίων ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ τη μεταστέγαση του 20ου Γυμνασίου Αθηνών στο σχολικό κτίριο της οδού Κόρακα και τη συστέγασή του με το 48ο Γυμνάσιο. Επομένως, με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς: 19 Τμήματα θα πρέπει με «μαγικό τρόπο» να «βολευτούν» σε 15 αίθουσες διδασκαλίας.(!!!!!!). 2 σχολεία να μοιράζονται 1 εργαστή-

ριο Πληροφορικής, 1 εργαστήριο Φυσικών Επιστημών και ΚΑΝΕΝΑ (!!!!) γυμναστήριο. (!!!!!!).

Οι αρμόδιες αρχές -παρ όλη την ευαισθησία που τις διακρίνει- δεν έχουν απαντήσει σε εύλογα ερωτήματα των γονέων που αφορούν σε θέματα ασφάλειας. Μπορεί να υπάρξει ασφαλής εκκένωση του κτιρίου -το οποίο καλείται να φιλοξενήσει 400 τουλάχιστον μαθητές από το Σεπτέμβρη- σε περίπτωση σεισμού ή πυρκαγιάς από το ΕΝΑ και ΜΟΝΑΔΙΚΟ κλιμακοστάσιο και τη ΜΙΑ και ΜΟΝΑΔΙΚΗ έξοδο κινδύνου, όταν μάλιστα μιλάμε για ένα κτίριο που δεν διαθέτει τα προβλεπόμενα μέτρα και μέσα πυρασφάλειας και πυροπροστασίας; ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ: Άμεση Ανάκληση της απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου. Άμεση Ανέγερση νέου σχολικού κτιρίου στο οικόπεδο της οδού Λιοσίων. Να δοθεί ένα τέλος -επιτέλους- στη διαρκή υποβάθμιση της γειτονιάς μας. Οι γονείς δηλώνουμε ότι ΜΕΝΟΥΜΕ 20ο. Δικαιούμαστε για τα παιδιά μας σχολεία που θα μπορούν να αναπτύξουν την προσωπικότητα, τα χαρίσματα, τις σωματικές και τις πνευματικές τους ικανότητες, σύμφωνα με το σκοπό της εκπαίδευσης σε κάθε κράτος δικαίου”.

Οι μαθητές του 20ου Γυμνασίου στο δρόμο, 12/5

Κάτω τα χέρια από το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή

Μαζική και οργισμένη ήταν η συγκέντρωση φορέων και κατοίκων, που πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 10 Μάη στα γραφεία της 7ης κοινότητας του Δήμου Αθηναίων, ενάντια στην κατασκευή γηπέδου του Παναθηναϊκού στο Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή. Στη συγκέντρωση, που κάλεσαν η 7η Δημοτική Κοινότητα, η Επιτροπή Αγώνα για το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή και ο Πολιτιστικός Σύλλογος Άνω Αμπελοκήπων, συμμετείχαν πάνω από διακόσια άτομα από τη γειτονιά των Αμπελοκήπων αλλά και τις γύρω περιοχές όπως το Ζωγράφου και το Χολαργό.

“Η οργή για την απόφαση της κυβέρνησης Τσίπρα να ιδιωτικοποιήσει και να καταστρέψει το μεγαλύτερο πάρκο της Αθήνας ήταν διάχυτη”, μας μετέφερε ο Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος του Συλλόγου εργαζομένων στον Άγιο Σάββα, που συμμετείχε στη συγκέντρωση, “Η παραχώρηση του Μητροπολιτικού Πάρκου για ανέγερση νέου γηπέδου του Παναθηναϊκού θα μετατρέψει σε τσιμέντο δεκάδες στρέμματα πρασίνου που διασώθηκαν με σκληρούς αγώνες τα τελευταία χρόνια. Η οργή είναι ακόμα πιο μεγάλη από τη στιγμή που αυτή η καταστροφική μνημονιακή απόφαση έρχεται από μια κυβέρνηση που εκλέχτηκε με υποσχέσεις ότι θα ανατρέψει αυτές τις πολιτικές.

Η συζήτηση έγινε ακόμα πιο έντονη όταν μέλος του ερασιτεχνικού συλλόγου του Παναθηναϊκού πήρε το λόγο για να υπερασπίσει την κυβερνητική πολιτική. Τα επιχειρήματά του, ότι είναι υπερβολική η εκτίμησή μας ότι το πάρκο θα γεμίσει τσιμέντο αλλά και ότι θα απελευθερωθεί χώρος για πράσινο στο παλιό γήπεδο του Παναθηναϊκού στη λεωφόρο Αλεξάνδρας που θα αντισταθμίσει την όποια απώλεια στο Γουδή (κάτι σαν τα μέτρα-αντίμετρα), δεν έπεισαν κανέναν. Η απάντηση όλων ήταν ότι έτσι κι αλλιώς ούτε ο ένας ούτε ο άλλος χώρος ανήκουν στον Παναθηναϊκό, είναι δημόσια περιουσία κι ο αγώνας

δεν πρόκειται να σταματήσει για να ικανοποιηθούν τα επιχειρηματικά συμφέροντα του Αλαφούζου.

Κοινή απόφαση της συγκέντρωσης ήταν ο προγραμματισμός νέων κινητοποιήσεων το επόμενο διάστημα ενόψει υλοποίησης των καταστροφικών αυτών σχεδίων. Από την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας, ο Πέτρος Κωνσταντίνου πρότείνει ανάμεσα στις κινητοποιήσεις να είναι μαζική συγκέντρωση στο δήμο της Αθήνας όταν το θέμα φτάσει στο δημοτικό συμβούλιο.

Από τη μεριά μου, εξηγώντας ότι και αυτή η επίθεση είναι κομμάτι των μνημονιακών πολιτικών, κάλεσα σε συμμετοχή της Επιτροπής Αγώνα και όλων των φορέων και συλλογικοτήτων στην πανεργατική απεργία στις 17 Μάη. Η πλειοψηφία συμφωνούσε ότι χρειάζεται ακόμα μεγαλύτερη σύνδεση με το εργατικό κίνημα, με τα συνδικάτα και τα σωματεία της περιοχής, προσπάθεια που θα ενταθεί σε επόμενη συγκέντρωση τις επόμενες βδομάδες”.

Λ.Β.

Αντίο στην Ευαγγελία Βλάμη

Μια από τις πιο γνωστές αγωνίστριές του, με πάνω από σαράντα χρόνια δράσης υπέρ των ΛΟΑΤ+ δικαιωμάτων, την Ευαγγελία Βλάμη, αποχαιρέτησε αυτές τις μέρες το ΛΟΑΤ+, αλλά και όχι μόνο, κίνημα.

Προσωπικά την γνώρισα την προηγούμενη δεκαετία μέσα από τα πολύχρωμα φόρουμ, τις ανοιχτές συνελεύσεις δηλαδή που άρχισαν τότε να καλούν οργανώσεις του LGBT κινήματος ως απάντηση σε ομοφοβικές επιθέσεις της περιόδου, διαδικασίες που αποτέλεσαν τον προάγγελο του Athens Pride. Αλλά και μέσα από τη συμμετοχή της στα φεστιβάλ του Μαρξισμού του ΣΕΚ με τις έντονες συζητήσεις και διαφωνίες μας για την αριστερά και το ρόλο της στην πάλη για την απελευθέρωση. Ξεχώριζε για την έντονη παρουσία της, την πάντα πρωτοποριακή ματιά της, για το ότι ήταν ένας πολύ τρυφερός άνθρωπος.

Το πλούσιο βιογραφικό της καλύπτει -στο βαθμό που αυτό είναι δυνατόν για έναν άνθρωπο με τη δική της δράση- ο αποχαιρετισμός

του Athens Pride. Όπως αναφέρει: “Η Ευαγγελία Βλάμη υπήρξε μια μαχητική ακτιβίστρια LGBT δικαιωμάτων. Ήταν πάντα στη πρώτη γραμμή των αγώνων, μέσα από θεσμικές διεκδικήσεις, σε αίθουσες δικαστηρίων, στους δρόμους και τις πορείες, παλεύοντας ενάντια σε κάθε εκδήλωση ομοερωτοφοβίας (όρου της ιδίας). Η Ευαγγελία είχε υπηρετήσει ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Ομοφυλοφιλικής και Λεσβιακής Κοινότητας Ελλάδας (ΟΛΚΕ), ήταν ιδρύτρια της NGO Lesb.Equal Λεσβίες για την Ισότητα και μια εκ των δυο λεσβιών που τέλεσαν για πρώτη φορά πολιτικό γάμο στην Τήλο. Ήταν ιδρυτικό μέλος του Athens Pride και τα περισσότερα χρόνια της διοργάνωσης, την έβλεπες στο ύψος της σημαίας να συνοδεύει τη παρέλαση. Εκεί θα τη θυμόμαστε και φέτος, δίπλα στην σημαία που κυματίζει περήφανα. Τόσο περήφανα, όσο και αυτή έζησε δίπλα μας. Ας είναι η μνήμη και το έργο της έμπνευση για όλους και όλες εμάς”.

Χρύσα Μπαλωμένου

ΟΣΕ

Οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν

Δύο εργαζόμενοι του ΟΣΕ και ένας επιβάτης έχασαν τη ζωή τους και πολλοί ακόμα τραυματίστηκαν στον εκτροχιασμό της αμαξοστοιχίας Ι/С58 που εκτελούσε δρομολόγιο Αθήνα – Θεσσαλονίκη, λίγο έξω από το Άδενδρο την Κυριακή 13/5.

Μιλήσαμε με τον Κώστα Μαυρομιχάλη, εργαζόμενο στον ΟΣΕ, σχετικά με το δυστύχημα:

“Είναι το τρίτο δυστύχημα από πέρυσι το καλοκαίρι. Το προηγούμενο ήταν πριν κανα τρίμηνο στον σταθμό στο Παλαιοφάρσαλο όπου τράκαρε μια μηχανή ντίτζελ με μια ηλεκτροκίνητη. Μέχρι τώρα (σ.σ Κυριακή 14/5) δεν ξέρουμε τί ακριβώς έχει γίνει. Αν μπορούμε να πούμε κάτι αυτή τη στιγμή είναι ότι όλοι αναζητούν τί έχει γίνει, ψάχνουν ευθύνες και καλά κάνουν.

Εφτά εταιρίες

Έτσι όμως όπως έχουν κάνει τον ΟΣΕ προκειμένου να τον πουλήσουν, δηλαδή ότι τον έχουν διασπάσει σε επτά εταιρίες, ο ένας τα ρίχνει στον άλλον προκειμένου να βγάλει από πάνω του την ευθύνη για το ατύχημα. Ο ΟΣΕ, η υποδομή δηλαδή, θα σου πει ότι η γραμμή ήταν μια χαρά. Η ΕΕΣΣΤΥ που είναι η συντήρηση θα σου πει ότι το τραίνο ήταν συντηρημένο, η ΤΡΑΙΝΟΣΕ θα σου πει ότι το τραίνο πήγαινε κανονικά και τελικά δύσκολα μπορείς να βγάλεις άκρη. Αν ήταν μια εταιρία θα ξέραμε αμέσως τί έχει γίνει.

Το δεύτερο που αξίζει να σχολιαστεί είναι οι άθλιες κι εξουθενωτικές συνθήκες εργασίας των συναδέλφων. Τόσο οι μηχανοδηγοί όσο κι όλο το προσωπικό εργάζεται 10 ώρες την ημέρα, 30 μέρες το μήνα. Είναι απάνθρωπο. Δεν είναι δυνατόν να έχεις τους εργαζομένους σου να δουλεύουν έτσι και να μην περιμένεις ατυχήματα. Είναι ο ίδιος αυτός ο κόσμος που τελικά πληρώνει με τη ζωή του όπως είδαμε και με τους δύο συναδέλφους που σκοτώθηκαν”.

Σε συνέντευξή του στο Real FM ο πρόεδρος του σωματίου της έλξης Κ. Γενιδούνιας εκτός από τις εντατικοποιημένες συνθήκες εργασίας των μηχανοδηγών κατήγγειλε και το γεγονός ότι “δεν λειτουργούν οι ενδείξεις, τα φωτοσήματα, οι οποίες δίνουν την ένδειξη στον μηχανοδηγό ότι μπαίνει σε παρακαμπτήριο γραμμή. Δηλαδή τα φωτοσήματα και η τηλεδιοίκηση στη γραμμή αυτή δεν λειτουργούν”.

Σ.Μ.

Με μεγάλη επιτυχία έγινε η ΛΟΑΤΚΙ+ αντιφασιστική δράση κατά της σεξιστικής βίας την Παρασκευή 12 Μαΐου στο Γκάζι, μια πρώτη απάντηση στις ομοφοβικές επιθέσεις που κάνουν ομάδες φασιστών στην περιοχή. Αφορμή ήταν η επίθεση που δέχτηκε πριν λίγες εβδομάδες η Χ., όπου «παρέα» τριών τραμπούκων παρίστανε ότι ψάχνει για μπαρ, ώστε να δώσει το σήμα σε ομάδα 20 ατόμων που βρίσκονταν κοντά να επιτεθούν. Το περιστατικό όμως δεν είναι μεμονωμένο: πολλές ομοφοβικές επιθέσεις έχουν καταγραφεί τα τελευταία χρόνια και ιδίως σε lgbtq-friendly περιοχές όπως το Γκάζι. Επιπλέον, οι καταγγελίες αναδεικνύουν ένα συγκεκριμένο μοτίβο επίθεσης σε πολλά από τα περιστατικά, πράγμα που δείχνει ότι πρόκειται για φασιστικές ομάδες που δρουν οργανωμένα.

Η κινητοποίηση στηρίχθηκε από την LGBTQI+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το Πολύχρωμο Σχολείο, τις Οικογένειες Ουράνιο Τόξο, την Colour Youth, την ΟΛΚΕ και άλλες οργανώσεις. Ξεκίνησε νωρίς το απόγευμα με μικροφωνική στο σταθμό Κεραμεικός, κατασκευή πανό, μοίρασμα κειμένων και ενημέρωση του κόσμου που περνούσε. Η κινητοποίηση ολοκληρώθηκε με πορεία που έγινε το βράδυ στην πλατεία του Γκαζιού και τους γύρω δρόμους. Με συνθήματα «Ούτε στο Γκάζι ούτε πουθενά – έξω οι φασίστες από τη γειτονιά», «Γκέι, τρανς και λε-

Έξω οι φασίστες από το Γκάζι

Από την αντιφασιστική κινητοποίηση στο Γκάζι, 12/5

σβίες θα είμαστε παρούσες σ' όλες τις απεργίες» καθώς και συνθήματα υπέρ της ανέγερσης τζαμιού στην Αθήνα, κατάφερε και ξεσήκωσε θετικά τον κόσμο της γειτονιάς, ενώ έδωσε το στίγμα ότι το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα, μαζι

με την αντιφασιστική πλειονότητα του κόσμου και το εργατικό κίνημα θα απομονώσει τους φασίστες και θα σπάσει την προσπάθεια διαχωρισμού ντόπιων – μεταναστών/τριών με την ισλαμοφοβική ρατσιστική προπαγάνδα που εί-

ναι νερό στον μύλο της Χρυσής Αυγής.

Η ανακοίνωση που μοιράστηκε αναφέρει: «Τέτοιου είδους περιστατικά αποτελούν συχνό φαινόμενο στην περιοχή, κάποια εκ των οποίων μας έχουν καταγγεληθεί ήδη και δείχνουν ένα κλίμα στοχευμένου εκφοβισμού. Πρόκειται για την αυτοπεποίθηση που αναπτύσσουν φασιστικές ή φασίζουσες ομάδες χάρη στη συνολικότερη κατάσταση καταπάτησης δικαιωμάτων στο όνομα της οικονομικής κρίσης και των μνημονίων. ...

Διεκδικούμε το δικαίωμα να κυκλοφορούμε στο δρόμο χωρίς φόβο. Διεκδικούμε το δικαίωμα στην ελευθερία της σεξουαλικότητάς μας, της έκφρασης. Οι πλατείες και οι γειτονιές ανήκουν σε όλες και όλους. Δεν ανεχόμαστε άλλες σεξιστικές επιθέσεις πουθενά και για κανένα λόγο».

Η ομάδα LGBTQ+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ κάλεσε στους επόμενους σταθμούς: την πανεργατική απεργία της 17 Μάη και το Pride. Οι ΛΟΑΤΚΙ+ οργανώσεις που συμμετείχαν στην κινητοποίηση προσανατολίζονται σε νέα αντιφασιστική δράση τις επόμενες εβδομάδες.

Αφροδίτη Φράγκου

ΛΕΡΟΣ Φασιστικά πογκρόμ με κάλυψη της αστυνομίας

Η ανοχή και η κάλυψη αστυνομίας και δικαιοσύνης οπλίζει τις φασιστικές ομάδες που δρουν ανενόχλητες στη Λέρο, όπως περίτρανα απέδειξε η αποφυλάκιση των οκτώ φασιστών που συνελήφθησαν μετά την προθεσμία του 48ώρου του αυτόφωρου για τις ρατσιστικές επιθέσεις που έκαναν επί τρεις ημέρες (2 με 4 Μαΐου) με απολογισμό τουλάχιστον 20 τραυματίες πρόσφυγες.

Οι επιθέσεις γίνονταν νύχτα, σε πρόσφυγες που επέστρεφαν στις κατοικίες τους (hot-spot και διαμερίσματα), από οπλισμένες μηχανοκίνητες ομάδες με καλυμμένα πρόσωπα και πινακίδες κυκλοφορίας. Στα θύματα συμπεριλαμβάνονται μια έγκυος και δύο τρανς γυναίκες, ενώ οι επιτιθέμενοι μαχαίρωσαν έναν πρόσφυγα και λήστεψαν από έναν ακόμη τα τιμαλφή, τα χαρτιά και τα λεφτά του. Οι φασιστικές ομάδες χτύπησαν με κοντάρια, αλυσίδες, καλώδια και μαχαίρια.

Η απραγμία της αστυνομίας κατά τη διάρκεια του τριήμερου πογκρόμ αποθρασύνει τις ομάδες που πιθανότατα είναι οι ίδιες με αυτές που επιχείρησαν το περασμένο καλοκαίρι να επιβάλουν τον τρόπο κάτω από τον μανδύα των «αγανακτισμένων κατοίκων». Οι ανακοινώσεις των ομάδων αλληλεγγύης καταγγέλ-

λουν μάλιστα ότι τα τάγματα εφόδου βιαιοπραγούν εδώ και μήνες σε βάρος τόσο των προσφύγων όσο και των κατοίκων που στέκονται έμπρακτα στο πλάι τους, χωρίς καμία ενέργεια από μεριάς των αρχών. Η παρέλευση του 48ώρου και η αποφυλάκισή τους υπογραμμίζει αυτή την τακτική, ενώ σύμφωνα με την ΕφΣυν στη δικογραφία που έστειλε η αστυνομία στην Εισαγγελία δεν υπάρχει το ρατσιστικό κίνητρο.

Καταδίκη

Ανακοινώσεις καταδίκης των ρατσιστικών επιθέσεων εξέδωσαν μια σειρά φορείς, μεταξύ των οποίων η Δημοτική Αρχή Λέρου, η Β' ΕΛΜΕ Δωδεκανήσου, το ΣΥΔ, το Δίκτυο Ομάδων Αλληλεγγύης Δωδεκανήσου, το Εργατικό Κέντρο Βορείου Συγκροτήματος Δωδεκανήσου, ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Επαρχίας Καλύμνου, η ΚΕΕΡΦΑ και η Ένωση Ιατρών Θεραπευτηρίου Λέρου. Η ανακοίνωση της τελευταίας αναφέρει: «Καταρρακώνει και προσβάλλει την ανθρώπινη ύπαρξη ο κατατρεγμός του μετανάστη από το επίσημο κράτος, του πρόσφυγα, που αφού γλύτωσε από την κόλαση του πολέμου, αφού θαλασσοπνίγηκε στα νερά

της Μεσογείου, τον πετάνε βορά στους φασίστες και στους ναζιστές... Η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα των νησιών μας, που έχουν γνωρίσει από πρώτο χέρι την μετανάστευση και την προσφυγιά, να απομονώσουν αυτούς που χωρίζουν τους λαούς και τους ανθρώπους σε 'άνωτερους' και 'κάτωτερους'».

Παραμονές της πανεργατικής απεργίας της 17 Μάη ενάντια στο 4ο μνημόνιο οι φασίστες προσφέρουν με την ανοχή της αστυνομίας πολύτιμη υπηρεσία αποπροσανατολισμού για το ποιος φταίει για την εξαθλίωση της κοινωνίας. Για ακόμη μια φορά δε, αποδεικνύεται ότι ο εγκλωβισμός των προσφύγων στα νησιά στο πλαίσιο της εφαρμογής της συμφωνίας του αίσχους μεταξύ ΕΕ – Τουρκίας – Ελλάδας είναι ευθέως δολοφονικός, μια και από καθαρή τύχη δε θρήνησε η Λέρος θύματα από το τριήμερο πογκρόμ. Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα είναι το μόνο που μπορεί και πρέπει να επιβάλει άμεσα τα αιτήματά του για κατάργηση της συμφωνίας, ελεύθερη μετακίνηση, ανοιχτές πόλεις και καταδίκη της Χρυσής Αυγής, προτού υπάρξουν και άλλοι νεκροί.

ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ Νέες Λαμπεντούζες

Το βαθμό της αναληψίας των αρχών και της υποκρισίας των ευρωπαϊκών κρατών απέναντι στους θανάτους προσφύγων και μεταναστών αποκαλύπτουν ηχητικά ντοκουμέντα από ένα από τα μεγαλύτερα ναυάγια των τελευταίων ετών, το ναυάγιο της Λαμπεντούζα με περισσότερους από 360 νεκρούς. Τα ηχητικά δημοσιεύτηκαν το Μάρτιο σε ιταλικό μέσο ενημέρωσης, με ρεπορτάζ του δημοσιογράφου Φαμπρίτσιο Γκάτι, 4 χρόνια μετά το ναυάγιο.

Τα αποσπάσματα αποκαλύπτουν ότι οι ιταλικές και μαλτέζικες αρχές γνώριζαν για την κατάσταση του πλοιαρίου που μετέφερε εκατοντάδες μετανάστες ώρες πριν αυτό ανατραπεί. Ένας από τους επιβαίνοντες της βάρκας πήρε τηλέφωνο τις ιταλικές αρχές για να ζητήσει βοήθεια, παρακαλώντας να βιαστούν γιατί μπαίνουν νερά. Η απάντηση ήταν ότι η Μάλτα βρίσκεται πιο κοντά και η διάσωσή τους ήταν υπόθεση των μαλτέζικων αρχών. Ο ίδιος μετανάστης τηλεφώνησε στη Μάλτα, μόνο για να λάβει απάντηση ότι η Λαμπεντούζα βρίσκεται πιο κοντά, άρα είναι υπόθεση της Ιταλίας. Αυτό το απάνθρωπο μοτίβο συνεχίστηκε για αρκετές ώρες, με αποτέλεσμα τον τραγικό απολογισμό που ακολουθήθηκε από παγκόσμια κατακραυγή και ανάγκασε Ιταλία και ΕΕ σε υποκριτικές δηλώσεις και εκδηλώσεις «πένθους» για την τραγωδία.

Κυρίως, οδήγησε την Ιταλία στην έναρξη της επιχείρησης διάσωσης Mare Nostrum (στο πλαίσιο της οποίας ιταλικά πλοία θα μετέφεραν μετανάστες από τις λυβικές ακτές μέχρι την Ιταλία), μια έμ-

μεση παραδοχή ότι ο μόνος τρόπος να αποφευχθούν τα ναυάγια είναι το άνοιγμα και όχι το κλείσιμο των συνόρων. Η επιχείρηση αντικαταστάθηκε σύντομα από μια επιχείρηση μικρότερου βεληνεκούς, από τη Frontex και όχι την Ιταλία αυτή τη φορά, για να καταλήξει κι αυτή στην περαιτέρω οχύρωση της ΕΕ-φρούριο και να συνεχίσει τις ρατσιστικές και δολοφονικές πολιτικές των κλειστών συνόρων.

Σήμερα -που φαίνεται καθαρά ότι το ναυάγιο εκείνο κάθε άλλο παρά ατύχημα ήταν- τα προσωρινά μέτρα «διάσωσης», στην πραγματικότητα μέτρα εκτόνωσης της κατακραυγής, έχουν ξαναδώσει τη θέση τους στον ανελέητο πόλεμο ενάντια στους πρόσφυγες και τους μετανάστες που προσπαθούν να διασχίσουν τη Μεσόγειο. Στις 13 Μαΐου, λίγες βδομάδες μετά την αποκάλυψη των ηχητικών ντοκουμέντων για το ναυάγιο της Λαμπεντούζα, ένα νέο ναυάγιο με 97 τουλάχιστον αγνοούμενους (εκ των οποίων οι 15 γυναίκες και παιδιά) έγινε στα ανοιχτά των λιβυκών ακτών.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΞΑΝΘΗ

ΤΡΙΤΗ 16/5 Αναγνωστήριο (Πολυτεχνείο Ξάνθης) 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΒΡΗΛΗΣΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5
στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/5
στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6.30μμ
Πώς απαντάμε στον κατήφορο του ΣΥΡΙΖΑ
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ Vocal 8μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ Big Mouth 8μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 στέκι Αριστερής Κίνησης (Ιάσωνος και Ακροπόλεως) 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Κώστας Πολύδωρος

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 στέκι (Ρήγα Φεραίου) 5.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ Κρόκος 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ Υγιεινό με νου 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Άρης Αναστασίου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Νίκος Φούρλας

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Βασίλης Λευθεριώτης

ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 φοιτητικές εστίες 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ-ΘΗΣΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 πλατεία Μερκούρη 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Γιώργος Φαράντος

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5
καφέ Τζένγκα (Κεiriaδών 38) 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5
καφέ Ξύλινη Βέσπα (Ζίννη 30) 8μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ 1968
(στοά Θησέως και Αγ. Πάντων) 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Λευτέρης Βαγγέλης

ΠΗΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ Ντι Καπιτάνο 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ Νότος 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/5 καφέ Νότος 7.30μμ
Πώς παλεύουμε το σεξισμό
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο
• ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Νότος 7.30μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλητής: Παναγιώτης Ζουγανέλης

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 δημαρχείο 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 Θόλος 4μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Σεραφεΐμ Ρίζος

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 στοά Σαρκά (Α' κτίριο, Β' όροφος) 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Γιούλη Καραγιαννάκου

ΛΑΜΠΡΑΚΗ – ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 Εργατικό Κέντρο 3μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ Ποέτα 3μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΤΟΥΜΠΑ – ΧΑΡΙΛΑΟΥ – ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ Ποέτα 3μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κορμιανού

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ Κοσμικών 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5
καφέ Λα Ροζέ (πλ. Αγ. Νικολάου) 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Μαρία Αλιφιέρη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5
στέκι ANTAPΣYA (Ραγκαβή 69) 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ Αλντεμπαράν (Σουλίου και Σόλωνος) 8μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Λευτέρης Μπίανος

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 καφέ Μαγαζί 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/5 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/5 καφέ Βαβέλι 8μμ
Η δολοφονία του Λαμπράκη, 23 Μάη 1963
Ομιλητής: Γιάννης Ζήβας

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/5 καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
Το ΣΕΚΕ και ο Παντελής Πουλιόπουλος
Ομιλητής: Γιάννης Κωνσταντόπουλος

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί. Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τειλιωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες. Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι. Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα

Διεύθυνση.....

Πόλη

Τηλέφωνο

Σωματείο - Σύλλογος.....

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Ζωήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, fax: 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Πες μας λίγα λόγια για το ποιός ήταν ο Ροσμέρ και γιατί έγραψε αυτό το βιβλίο.

Ο Ροσμέρ είχε ενταχθεί στο ρεύμα του αναρχοσυνδικαλισμού που είχε πολύ δυνατή πτέρυγα τόσο στη Γαλλία, με τη CGT, αλλά και στην Ισπανία και την Καταλονία. Αυτό που τον έφερε κοντά στους Μπολσεβίκους ήταν ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος. Τάχθηκε ξεκάθαρα ενάντια στον πόλεμο και έπαιξε ρόλο στην Συνδιάσκεψη του Τσίμερβαλντ. Ο διεθνισμός του λοιπόν τον έφερε κοντά στους Μπολσεβίκους και τον Τρότσκι, που το διάστημα της εξορίας του στη Γαλλία πριν την επανάσταση είχαν αρχίσει να συνεργάζονται.

Όταν λοιπόν ξέσπασε η Ρώσικη Επανάσταση, ο Ροσμέρ έλαβε μια πρόσκληση να συμμετέχει στο συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς στη Ρωσία το 1920. Έκανε ένα τεράστιο ταξίδι για να το παρακολουθήσει. Το πρώτο κομμάτι του βιβλίου περιγράφει το ταξίδι. Φτάνοντας, λαμβάνει μέρος στο συνέδριο κι ενσωματώνεται στη δουλειά των Μπολσεβίκων. Χαρακτηριστικό είναι ότι γυρνώντας για ένα διάστημα στη Γαλλία, συμπαράταχθηκε με το νεοσύστατο ΚΚ Γαλλίας κι έφυγε από αυτό το 1924, παραμένοντας κοντά στις ιδέες του Τρότσκι. Το 1960 τάχθηκε υπέρ της ανεξαρτησίας της Αλγερίας.

Η “Μόσχα του Λένιν” λοιπόν ξεκινάει με το ταξίδι του στην επαναστατημένη Ρωσία και τελειώνει μετά το θάνατο του Λένιν. Το έγραψε όμως μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Αυτό φαίνεται αντιφατικό αλλά όπως εξηγεί ο ίδιος αισθανόταν την ανάγκη να υπερασπιστεί τη Ρώσικη Επανάσταση. Το βιβλίο όχι μόνο περιγράφει τα χρόνια της Επανάστασης, αλλά απαντάει και σε αυτούς που χαρακτηρίζουν τη Ρώσικη Επανάσταση σαν ένα πραξικόπημα.

Πρόκειται για ένα βιβλίο που δεν γράφτηκε για να εξωραΐσει κανέναν. Γράφτηκε από ένα ανεξάρτητο πνεύμα που στήριξε και τον Λένιν και τον Τρότσκι αλλά πάντα με έναν κριτικό τρόπο που ποτέ δεν δίσταζε να λέει τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη, με ένα προσωπικό ύφος που διαπερνάει το βιβλίο, όπως ακριβώς είχε ζήσει τα πράγματα.

Από τις εκδόσεις Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο εκδόθηκε “Το Έτος Ένα” του Β. Σερζ, άλλη μια ζωντανή εξιστόρηση της Ρώσικης Επανάστασης. Ο Ροσμέρ με ποιόν τρόπο καταφέρνει να περιγράψει την επανάσταση;

Ο Σερζ κι ο Ροσμέρ έχουν ένα κοινό. Ήταν και οι δύο αναρχικοί που τάχθηκαν με τη Ρώσικη Επανάσταση. Αλλά έχουν και μια μεγάλη διαφορά. Ο Σερζ περιγράφει το απόγειο της επανάστασης, το πρώτο της έτος. Ο Ροσμέρ φτάνοντας στη Ρωσία το 1920, έχει ένα πιο “άχαρο” καθήκον. Αντιμετώπισε όχι τα γεγονότα των πρώτων μηνών της επανάστασης αλλά πολύ πιο δύσκολες καταστάσεις.

Περιγράφει πολύ λιγότερο γνωστά κεφάλαια της επανάστασης. Για τον Φλεβάρη και τον Οκτώβρη του 1917 έχουν γραφτεί πάρα πολλά. Για την αμέσως επόμενη περίοδο όμως δεν ισχύει το ίδιο. Για παράδειγμα για το 2ο συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς όταν έφτασαν εκατοντάδες σύνεδροι, κομμουνιστές, αναρχικοί, σοσιαλδημοκράτες, δημοσιογράφοι, πρέπει κάποιος που το περιγράφει να διακατέχεται από πολιτικό κριτήριο και ειλικρίνεια για να μην υποπέσει σε πλαστογραφήσεις και να μεταφέρει την ουσία των πραγμάτων που παίζονταν.

Φέρνω επίτηδες το παράδειγμα του 2ου συ-

Η Μόσχα του Λένιν

*Συνέντευξη με τη
Δήμητρα Κυρίλλου,
που έκανε τη μετάφραση
του βιβλίου
του Αλφρέντ Ροσμέρ*

νέδριου της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Ακόμα υπήρχε η επαναστατική αναταραχή σε όλη την Ευρώπη και η κατεύθυνση ήταν να χτιστούν παντού ΚΚ, να δοθεί ηγεσία στο προλεταριάτο για να εξαπλωθεί η επανάσταση. Και υπήρχαν περιπτώσεις σαν του Ιταλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος που διεκδικούσε την ένταξή του στην ΚΔ, παρότι η επανάσταση στην Ιταλία δεν ήταν στις προθέσεις του. Το ίδιο και το Γαλλικό Σοσιαλιστικό Κόμμα. Τον Ροσμέρ τον κερδίζει η διαδικασία αυτού το συνεδρίου και μάλιστα μένει στη Μόσχα μετά από αυτό και γίνεται μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Κομμουνιστικής Διεθνούς και του “μικρού γραφείου”, του ηγετικού επιτελείου που λειτουργούσε με την καθοδήγηση του Ράντεκ και του Ζηνόβιεφ.

Ο Ροσμέρ όργωσε τη Ρωσία. Πήγε στο συνέδριο των λαών της ανατολής στο Μπακού, μαζί με τον Τζον Ριντ. Συμμετείχε σε μάχες του εμφύλιου, μπήκε μέσα στο κόκκινο τραίνο του Τρότσκι και πήγαν στην Ουκρανία για να πολεμήσουν τους Λευκούς. Και περιγράφει πολύ παραστατικά τί σημαίνει να διασχίζεις μια επαναστατημένη χώρα και να έχεις να αντιμετωπίσεις τις μάχες, το σαμποτάζ κλπ. Αυτά ο Ροσμέρ τα έζησε κι έτσι τα γράφει. Όχι σαν ιστορικός που κάνει έρευνα από το γραφείο του. Κι αυτή η γραφή σε κερδίζει.

Στέκεται στα δύσκολα όπως η Κροστάνδη. Όπου παρότι αναρχικός, δικαιολογεί τους Μπολσεβίκους. Είναι μια περίοδος που αλλάζει η συγκυρία. Οι επαναστάσεις στην Ευρώπη χάνουν η μία μετά την άλλη και γίνεται αναδίπλωση. Γίνεται η ΝΕΠ και το επόμενο συνέδριο της ΚΔ όπου μεταφέρει όλες τις αντιπαράθεσεις και τις πολύ δύσκολες συζητήσεις

της περιόδου. Αυτά μπορεί να φαίνονται τώρα λεπτομέρειες ή “πολύ βαθιά ζητήματα” αλλά είναι πολύ σημαντικά.

Αλλάζοντας η συγκυρία για παράδειγμα, ο Ροσμέρ υπερασπίζεται το ενιαίο μέτωπο. Έχουν χαθεί οι επαναστάσεις, τα ρεφορμιστικά κόμματα άντεξαν και τα ΚΚ είχαν να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο της απομόνωσης. Και γράφει υπομονετικά για την ανάγκη να κερδηθούν οι μάζες μέσα από την τακτική του ενιαίου μετώπου.

Επίσης σημαντικό στο βιβλίο του Ροσμέρ είναι ότι φαίνεται ξεκάθαρα σε αντίθεση με την σταλινική αφήγηση ότι οι επιλογές δεν έβγαιναν από το πεφωτισμένο κεφάλι του ηγέτη Λένιν. Ήταν αποτέλεσμα συλλογικής διεργασίας των μπολσεβίκων με άλλους επαναστάτες κι επαναστατικά κόμματα. Και γίνονταν σκληρές αντιπαράθεσεις. Αυτός που ήταν πρωτοπορία μια περίοδο, πχ ο Μπέλα Κουν, μετά έβγαине ως υπεραριστερός. Ή οι Γερμανοί κομμουνιστές στην πρόωρη Εξέγερση του Μάρτη, όπου οι Μπολσεβίκοι κάλυψαν τους επαναστάτες αλλά εξηγώντας τους ότι έκαναν λάθος. Αυτά τα διλήμματα και τα σταυροδρόμια έχουν να διδάξουν πολλά και στους επαναστάτες του σήμερα.

Ο Ροσμέρ γράφει το βιβλίο σε μια πολύ δύσκολη συγκυρία με την επανάσταση στη Ρωσία να έχει χαθεί. Τόσο το βιβλίο του όσο κι ο πρόλογος του Αημπέρ Καμύ προκαλούν τεράστια αίσθηση. Τι άφησε πίσω της “Η Μόσχα του Λένιν”;

Το 1948 ο σταλινισμός αναδύεται παντοδύναμος και ξαναγράφει την ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης. Έγραψε λοιπόν για να πει πώς έγιναν τα πράγματα και πώς τα έζησε. Φανταστείτε το σταλινισμό να ξαναγράφει την ιστορία με άπειρες πλαστογραφίες και ψέματα, με τον Τρότσκι εξαφανισμένο και να εμφανίζεται το βιβλίο του Ροσμέρ που δείχνει τον πρωτοπόρο ρόλο του Λένιν και του Τρότσκι αλλά και τον ρόλο των Ζηνόβιεφ, Κάμενεφ, Ράντεκ κ.α. Και μάλιστα όχι αγιογραφικά αλλά ως πραγματικούς ανθρώπους, με τα ψεγάδια

τους και τις αμχανίες τους. Κι αυτό έχει σημασία γιατί γράφτηκαν τόνοι αγιογραφιών από τον σταλινισμό που τώρα είναι στα αζήτητα. Και παρότι το βιβλίο αυτό ήταν αντίθετο με την αφήγηση της σταλινικής αριστεράς της εποχής, δεν μπορούσε να το αξιοποιήσει η δεξιά. Γιατί ακριβώς περιέγραφε έναν κόσμο σε επανάσταση.

Είναι εντυπωσιακό επίσης ότι το βιβλίο αυτό βρήκε ακροατήριο παρά τον πόλεμο που δεχόταν τόσο από τους σταλινικούς όσο κι από τους δεξιούς. Ήταν ένα βιβλίο κόντρα στο ρεύμα. Κι εκεί κολλάει ο Καμύ. Ο Καμύ δεν ήταν κομμουνιστής. Είχαν βρεθεί παρόλα αυτά μαζί με το Ροσμέρ στο κομμάτι της γαλλικής αριστεράς που δεν ήταν ούτε σταλινικοί, ούτε σοσιαλδημοκράτες. “Αν είναι δυνατόν να προλογίζω το Ροσμέρ” έλεγε ο ίδιος. Καταλάβαινε όμως την αξία του έργου αυτού γιατί έβαζε τα γεγονότα στην πραγματική τους διάσταση.

Σήμερα ποια είναι η αξία της “Μόσχας του Λένιν”;

Πλέον έχει καταρρεύσει ο σταλινισμός. Η κυρίαρχη αφήγηση είναι ότι η Ρώσικη Επανάσταση ήταν ένα πραξικόπημα. Η εξιστόρηση του Ροσμέρ είναι μια πολύ καλή απάντηση σε αυτή τη δεξιά εκδοχή της ιστορικής αφήγησης. Αυτό που σου μένει διαβάζοντας το βιβλίο είναι ότι οι απλοί άνθρωποι άλλαζαν τότε τον χάρτη του κόσμου. Έγραφαν ιστορία.

Για τη σημερινή συγκυρία είναι ένα αντίδοτο σε όσους από τα δεξιά λένε ότι οι επαναστάσεις είναι εκτός πραγματικότητας. Αλλά είναι και μια απάντηση σε όσους από την αριστερά λένε ότι για να υπερασπίζεσαι τον Λένιν και τις ιδέες του πρέπει να τον έχεις σε ένα βάθρο μαζί με τον Στάλιν. Είναι μια απάντηση σε αυτή την αποστεωμένη και αντιδιαλεκτική αντίληψη της ιστορίας. Ο Ροσμέρ έγραψε χωρίς να καλοπιάνει κανέναν και έγραψε το καλύτερο ραπόρτο. Κέντρο του πάντα ήταν η εργατική τάξη, η δράση της κι ο διεθνισμός. Κι αυτός είναι ο καλύτερος οδηγός και για το σήμερα.

Μαζί με το “Έτος Ένα” του Σερζ, η “Μόσχα του Λένιν” είναι ένα δίδυμο που το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο διάλεξε να εκδώσει την κατάλληλη στιγμή, στα 100 χρόνια από τη Ρώσικη Επανάσταση κι βάζουν την επανάσταση και την κληρονομιά της στα πόδια της.

Το “Έτος Ένα” του Β. Σερζ στη Θεσσαλονίκη

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 13 Μάρη στη Θεσσαλονίκη η παρουσίαση του βιβλίου του Βίκτορ Σερζ “Έτος Ένα της Ρώσικης Επανάστασης” από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο. Η παρουσίαση έγινε στα πλαίσια του επίσημου προγράμματος της 14ης Έκθεσης Βιβλίου, με ομιλητές τον Λέανδρο Μπόλαρη, συγγραφέα από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο και το Χρήστο Λάσκο, επίσης συγγραφέα, από τη Δικτύωση για τη Ριζοσπαστική Αριστερά.

“Περίπου εβδομήντα άτομα πέρασαν συνολικά από τη βιβλιοπαρουσίαση, κόσμος της αριστεράς, κύρια άνθρωποι που έχουν αποχωρήσει από το ΣΥΡΙΖΑ και αναζητούν απαντήσεις σε όλα τα μεγάλα ζητήματα που έχει ανοίξει η μνημονιακή του κατάληξη”, μας μετέφερε ο **Μπάμπης Κουρουνδής**. “Ο Λ. Μπόλαρης στην ομιλία του στάθηκε στην κριτική τοποθέτηση του Σερζ απέναντι στην Οκτωβριανή Επανάσταση και το κόμμα των Μπολσεβίκων, χωρίς αυτό να σημαίνει ουδετερότητα αλλά ξεκάθαρη υπεράσπιση των επιλογών τους για την επικράτηση και τον άπλωμά της. Αυτή η κριτική του στάση ήταν, όπως είπε ο ομιλητής, που οδήγησε αργότερα το Σερζ στο πλευρό της αριστερής αντιπολίτευσης του Τρότσκι ενάντια στη σταλινική αντεπανάσταση. Αναφέρθηκε επίσης στην επικαιρότητα του βιβλίου, τονίζοντας το ρόλο της επαναστατικής αριστεράς σήμερα που παλεύει για την ανατροπή σε αντίθεση με τη ρεφορμιστική αριστερά που με την πολιτική των συμβιβασμών φορτώνει τα βάρη της κρίσης στις πλάτες των εργατών, όπως ακριβώς τότε η σοσιαλδημοκρατία στήριξε τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο σε αντίθεση με τους Μπολσεβίκους που πάλεψαν για την μετατροπή του σε εργατική επανάσταση.

Επικαιρότητα

Ο Χ. Λάσκος περιέγραψε το βιβλίο σαν μοναδικό για το είδος και την περίοδο που πραγματεύεται. Σχετικά με την επικαιρότητα και τις αναλογίες εκείνης της περιόδου με το σήμερα, ανέφερε ότι και ο ίδιος προσωπικά, όταν ήταν μέλος του ΣΥΡΙΖΑ, κλήθηκε να απαντήσει σε παρόμοια ζητήματα όταν ο ΣΥΡΙΖΑ επικαλέστηκε τη συνθήκη του Μπρεστ-Λιτόφσκ για να δικαιολογήσει τους συμβιβασμούς του. Όμως, όπως είπε, το Μπρεστ-Λιτόφσκ είχε σκοπό να ολοκληρώσει τα αιτήματα των εργατών, των αγροτών και των φαντάρων της Ρωσίας για ειρήνη και γη κι όχι να τους φορτώσει νέες θυσίες. Ενώ τόνισε ότι υπογράφηκε μετά από μια δημοκρατική διαβούλευση και αντιπαράθεση μηνών, αποδεικνύοντας ότι η Οκτωβριανή ήταν, όχι ένα πραξικόπημα, αλλά μια πραγματική επανάσταση.

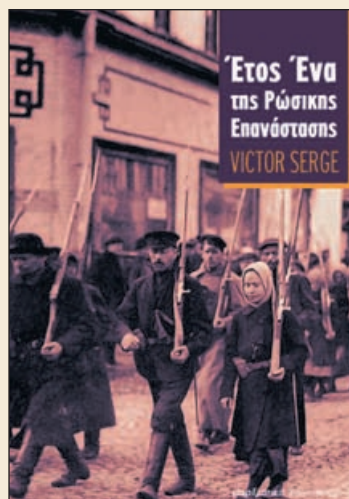
Η συζήτηση ήταν πλούσια με ερωτήσεις για το τότε, όπως το αν ήταν σωστή η διάλυση της συντακτικής συνέλευσης από τους Μπολσεβίκους, αλλά και για το σήμερα, όπως το αν η ήττα της Ρώσικης Επανάστασης στη συνέχεια σημαίνει τελικά ότι χρειαζόμαστε ένα πιο σταδιακό δρόμο πάλης κι όχι της ρήξης και της ανατροπής. Απαντώντας ο Χ. Λάσκος τόνισε ότι η επανάσταση συνεχίζεται, ότι η Οκτωβριανή ξεσήκωσε τον κόσμο διεθνώς, ενέπνευσε επαναστάσεις σε πολλές χώρες και, έστω κι αν δεν ήταν νικηφόρες, σήμανε κατακτήσεις για την εργατική τάξη παντού. Ενώ ο Λ. Μπόλαρης τόνισε ότι ο Σερζ τοποθετείται υπέρ της διάλυσης της συντακτικής συνέλευσης γιατί οι Μπολσεβίκοι υπερασπίζονταν την ανώτερη δημοκρατία που εκπροσωπούσε η εργατική εξουσία και τα σοβιέτ σε αντίθεση με το αστικό κοινοβούλιο.

Συνολικά, η παρουσία του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στην Έκθεση, με το περίπτερό του να βρίσκεται απέναντι από την έκθεση αφίσας και έργων από την Οκτωβριανή Επανάσταση και τη Ρώσικη Πρωτοπορία, έχει κάνει αίσθηση. Μέχρι το Σάββατο 13 Μάρη, τρίτη μέρα της Έκθεσης, είχαν δοθεί βιβλία αξίας 300 ευρώ, κύρια το “Έτος Ένα” του Σερζ και το “Πως λειτουργούν τα σοβιέτ” του Τζον Ριντ, αλλά και για την γερμανική και ισπανική επανάσταση δείχνοντας ένα γενικότερο ενδιαφέρον για τις επαναστατικές περιόδους. Επίσης, μεγάλο ενδιαφέρον έχει εκδηλωθεί και για το τετράημερο του Μαρξισμού”.

Από την παρουσίαση του βιβλίου του Σερζ στην Θεσσαλονίκη, 13/5

Τα βιβλία είναι όπλα

**Θα τα βρείτε
στο Μαρξιστικό
Βιβλιοπωλείο,
Φειδίου 14
(πίσω από Τιτάνια-Ρεξ)**

Το περίπτερο
του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου
στην Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης

Μια “ωραία ατμόσφαιρα” επικρατεί στους διαδρόμους των μυστικών και φανερών υπηρεσιών του αμερικάνικου κράτους. Ο Τραμπ απέλυσε την περασμένη βδομάδα τον Τζέιμς Κόμει από επικεφαλής του FBI και τώρα όλοι κοιτάνε πίσω από την πλάτη τους να δουν ποιος θα δεχτεί την επόμενη μαχαιριά και από ποιον.

Οι εξελίξεις είναι αποτέλεσμα μιας βαθύτερης αβεβαιότητας που τυλίγει την αμερικάνικη πολιτική και οδηγεί σε πρωτοφανείς κινήσεις. Τα πράγματα στις ΗΠΑ δεν λειτουργούν συνήθως έτσι. Θεσμοί όπως η CIA και οι υπόλοιπες μυστικές υπηρεσίες, αλλά και το FBI, ο στρατός κλπ έχουν τη δική τους σταθερότητα που βρίσκεται υπεράνω των κομμάτων και των αλλαγών που φέρνουν οι οποιεσδήποτε αλλαγές στο Κογκρέσο ή στο Λευκό Οίκο. Ακόμη και όσοι έβλεπαν πως ο Τραμπ θέλει να ξεφορτωθεί τον Κόμει, περίμεναν ότι θα έπαιρνε ένα χρόνο ακόμη, όταν θα τελειώνε η έρευνα του FBI για τα e-mail της Χίλαρι Κλίντον, και τότε ο Τραμπ θα μπορούσε να τον στείλει σπίτι του, δηλώνοντας μη ικανοποίηση από τη δουλειά που έκανε. Όμως η κατάσταση δεν είναι “όπως συνήθως” και ο Τραμπ αποκεφαλίζει ξαφνικά την ηγεσία μιας από τις σημαντικότερες υπηρεσίες του κράτους εν μέσω δύο τουλάχιστον μεγάλων υποθέσεων.

Για άλλη μια φορά, κάνουν θραύση όλων των ειδών οι συνωμοσιολογικές θεωρίες για τις εξελίξεις στις ΗΠΑ. Στην πραγματικότητα η απόλυση του Κόμει είναι μια απόδειξη ότι η συνωμοσιολογία δεν μας βοηθάει να εξηγήσουμε τίποτα. Ας θυμηθούμε γιατί. Ο Κόμει έγινε πρόσωπο της προεκλογικής εκστρατείας από νωρίς, καθώς χειριζόταν την υπόθεση με

Οι πρώτες 100 μέρες του Τραμπ επιβεβαιώνουν την κρίση των απο πάνω

Διαδήλωση ενάντια στις 100 πρώτες μέρες του Τραμπ στη Νέα Υόρκη

τα e-mail που έστειλε η Κλίντον από τον προσωπικό της λογαριασμό, όταν ήταν Υπουργός Εξωτερικών. Η απροσεξία της Κλίντον θεωρήθηκε κίνδυνος για την ασφάλεια του κράτους και κινήθηκε έρευνα. Όταν ο Κόμει δήλωσε πως τελικά δεν συντρέχει λόγος δίωξης της Κλίντον, είπαν ότι έπαιζε το παιχνίδι των Δημοκρατικών. Τελικά, 11 μέρες πριν από τις εκλο-

γές, ο Κόμει βγήκε και είπε ότι υπάρχουν νέα στοιχεία και η έρευνα θα συνεχιστεί. Ο Τραμπ αξιοποίησε τη δήλωση και τότε θεωρήθηκε ότι το FBI παίζει το παιχνίδι του Τραμπ.

Την ίδια περίοδο η CIA διοχέτευε τις πληροφορίες ότι το ρωσικό κράτος παρεμβαίνει στην προεκλογική εκστρατεία υπέρ του Τραμπ, και ότι μια σειρά Ρώσοι πλουτοκράτες

στένουν τα λεφτά τους για να ηττηθεί η Κλίντον. Οι Δημοκρατικοί ανακάλυψαν τη μεγάλη εξήγηση των πάντων. Δεν φταίνει οι ίδιοι, δεν φταίνει η οχταετία Ομπάμα, δεν είναι το μίσος του κόσμου απέναντι στην Κλίντον και το σύστημα που συμβολίζει, αλλά οι... Ρώσοι. “Συνωμοσία της CIA”, φώναζαν οι φίλοι του Τραμπ. “Συνωμοσία του Πούτιν”, έλεγε όλο το “προοδευτικό” κατεστημένο που στήριζε την Κλίντον.

Τώρα, ο Κόμει, ενώ συνέχιζε την έρευνα για τα e-mail, συνέχιζε και με τον “ρώσικο” φάκελο. Υποτίθεται ότι η έρευνα δεν άγγιζε τον ίδιο τον Τραμπ, ο οποίος όμως λίγο πριν υποδεχθεί τον Λαβρόφ ξαπόστειλε τον Κόμει με μια επιτολή δυο αράδων.

Η καρατόμηση έρχεται λίγο αφότου ο Τραμπ έδωσε τον Μάικλ Φλιν από Σύμβουλο Ασφαλείας και μετακίνησε τον φασίστα φίλο του, Στιβ Μπάνον, από το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας. Αυτά τα μπρος-πίσω δεν εξηγούνται με συνωμοσίες. Είναι τα ίδια τα αδιέξοδα και τα αναπάντητα ερωτήματα που έχει η κρίση έχει οδηγήσει μέχρι τις κορυφές του αμερικανικού πολιτικού συστήματος. Οι συγκρίσεις με το σκάνδαλο Γουστεργκέιτ είναι σωστές, αλλά πίσω από τους “υδραυλικούς” του Νίξον και τα “βαθιά λαρύγγια” υπήρχε η ήττα στο Βιετνάμ και η προηγούμενη κρίση, του ‘70, όχι αόρατα νήματα και ρώσικοι δάκτυλοι.

Οι προεδρικές εκλογές στη Νότια Κορέα την περασμένη Τρίτη έβαλαν και επίσημα τέλος στην πενταετία της Παρκ Γκιουν-χιε, που πλέον βρίσκεται στη φυλακή περιμένοντας τη δίκη της. Από τον περασμένο Οκτώβρη, ένα τεράστιο κίνημα έβγαине ασταμάτητα στους δρόμους, σπάζοντας όλα τα ρεκόρ συμμετοχής. Υπολογίζεται ότι 15 εκατομμύρια άνθρωποι πήραν μέρος σε κάποια από τις κινητοποιήσεις.

Πρόκειται για μια μικρή μεταπολίτευση, τόσο μετά τα πέντε χρόνια της Παρκ όσο και μετά από μια δεκαετία της δεξιάς. Η αλλαγή ανοίγει δυνατότητες για σημαντικότερα βήματα προς τα μπρος, αν η εργατική τάξη μπορέσει και αρπάξει τις ευκαιρίες. Ο πατέρας της Παρκ ήταν ο δικτάτορας της Νότιας Κορέας για σχεδόν 20 χρόνια. Η νίκη της στις εκλογές το 2012 είχε σημάνει μαύρα σύννεφα για ολόκληρο το κίνημα. Η Παρκ ερχόταν μετά από πέντε χρόνια δεξιάς να κλιμακώσει την επίθεση, ιδιαίτερα στα δημοκρατικά δικαιώματα. Κόμματα βγήκαν παράνομα, ακτιβιστές φυλακίστηκαν, ο έλεγχος στην ενημέρωση έσφιξε, τα συνδικάτα βρέθηκαν υπό πίεση. Αντί να τα καταφέρει, η επίθεση της έσκασε στα χέρια. Το 24% που πήρε ο υποψήφιος του κόμματος της

ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ Το κίνημα που έριξε την Παρκ δηλώνει παρών

Παρκ είναι το χειρότερο στην ιστορία της Δεξιάς από το 1987 που γίνονται δημοκρατικές εκλογές.

Ο Τζε-ιν Μουν του Φιλελεύθερου κόμματος που πλέον είναι ο νέος πρόεδρος, εκλέχτηκε με 41% πατώντας πάνω στις νίκες και τη δυναμική αυτού του κινήματος. Ήταν το κίνημα που έφερε στο φως τα σκάνδαλα της Παρκ, που αφήφισε την καταστολή και τελικά ανάγκασε τους ίδιους τους βουλευτές της προέδρου να ψηφίσουν υπέρ της παραπομπής της στο ειδικό δικαστήριο, προκαλώντας διάσπαση στο κυβερνών κόμμα. Ο Μουν και το κόμμα του αρχικά δεν ήταν ούτε υπέρ της παραίτησης της Παρκ. Όταν τα συνδικάτα κινητοποιήσαν ένα εκατομμύριο κόσμο στις 15 Νοέμβρη, κάλεσε την Παρκ να παραιτηθεί, 17 μέρες αφού είχαν ξεκινήσει οι διαδηλώσεις ενάντια στην πρόεδρο. Και στη συνέχεια, δεν ήταν υπέρ της δικαστικής δίωξης μέχρι που στις αρχές Δεκέμβρη διαδήλωσαν σχεδόν 2,5 εκατομμύρια άνθρωποι. Η απεργία των σιδηροδρομικών είχε ξεκινήσει πριν από το κίνημα ενάντια στην Παρκ, για “οικο-

νομικά” αιτήματα. Όμως καθώς βρισκόταν σε εξέλιξη, ο φόβος όλων των αστικών κομμάτων ήταν ότι οι μαζικές διαδηλώσεις θα μπορούσαν να τροφοδοτήσουν μια αντεπίθεση της εργατικής τάξης και με οικονομικούς αγώνες. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία φρόντισε να κρατήσει αυτό το δρόμο κλειστό, κλείνοντας την απεργία των σιδηροδρομικών εκείνες τις μέρες. Μόνο τότε “απελευθερώθηκε” ο Μουν και το Φιλελεύθερο Κόμμα για να υποστηρίξουν την δίωξη της Παρκ.

Ήττα

Έτσι βρέθηκαν να εμφανίζονται ως “επίσημοι” εκφραστές του κινήματος μέσα στο κοινοβούλιο. Πολύς κόσμος ψήφισε τον Μουν γνωρίζοντας όλη αυτή την πορεία, αλλά θέλοντας να σιγουρέψει την ήττα της Δεξιάς (τις προεδρικές εκλογές στην Ν. Κορέα κερδίζει όποιος έχει περισσότερες ψήφους, χωρίς δεύτερο γύρο). Ωστόσο, η Σαν-τζουν Σιμ, πρώην συνδικαλίστρια και υποψήφια του Κόμματος της Δικαιοσύνης, που κατέβηκε στις εκλογές κριτικάροντας τα αστικά κόμματα για τους

συμβιβασμούς τους με την Παρκ, κατάφερε ένα 6,2%. Το 2002, την προηγούμενη φορά που υπήρξε προσπάθεια για αριστερή υποψηφιότητα, το Δημοκρατικό Εργατικό Κόμμα (ΔΕΚ) είχε συγκεντρώσει 3,9%. Το διάδοχο κόμμα του ΔΕΚ, το Ενωμένο Προοδευτικό Κόμμα, βγήκε εκτός νόμου από την Παρκ.

Δεν είναι μόνο τα σκάνδαλα που έριξαν την Παρκ. Ο Τραμπ έβαλε, χωρίς να το θέλει, το χέρι του. Η Νότια Κορέα είναι στενός σύμμαχος των ΗΠΑ στην Ανατολική Ασία, πολιτικά και στρατιωτικά. Το κόμμα της Παρκ, κληρονομώντας την παράδοση της δικτατορίας, είναι το πιο ανοιχτά υπέρ της σύσφιξης των σχέσεων με τις ΗΠΑ. Η πολιτική του Ομπάμα για “στροφή προς τον Ειρηνικό” ήδη είχε αυξήσει τις πιέσεις στην περιοχή, παροξύνοντας όλες τις αντιπαραθέσεις για έλεγχο περασμάτων, νησιών και βραχονησίδων. Από τον περασμένο Ιούλη συμφωνήθηκε η εγκατάσταση του συστήματος αντιβαλλιστικών πυραύλων THAAD στην Κορέα. Η επιλογή του Τραμπ για σκληρή στάση απέναντι στην Κίνα και τη Βόρεια Κορέα σή-

μανε ότι το Μάρτη, όταν άρχισαν να φτάνουν οι πύραυλοι στη χερσόνησο, το βορειοκορεατικό καθεστώς άρχισε νέες δοκιμές πυραύλων, ενώ και η Ιαπωνία πιέζει για έξτρα πυραυλική “άμυνα”. Και ενώ ο κόσμος βλέπει την απειλή του πολέμου πάνω από τα κεφάλια του, ο Τραμπ, εν μέσω προεκλογικής εκστρατείας στην Κορέα έφτασε να πει ότι οι νοτιοκορεάτες πρέπει να πληρώσουν από την τσέπη τους το νέο πυραυλικό σύστημα.

Η παρέμβαση του Τραμπ χαντάκωσε ακόμη περισσότερο τον επίδοξο συνεχιστή της Παρκ, αλλά οι ίδιες πιέσεις θα συνεχίσουν πάνω στον Μουν, παρότι το Φιλελεύθερο Κόμμα δηλώνει κατά των προκλήσεων προς τη Βόρεια Κορέα και της κλιμάκωσης της κούρσας των εξοπλισμών.

Όλα τα ζητήματα που έβαλε στο τραπέζι το κίνημα τους τελευταίους 7 μήνες, η δημοκρατία και οι μηχανισμοί της χούντας που επιβιώνουν, η διαπλοκή του κράτους με τις μεγάλες πολυεθνικές όπως η Samsung, η αντίσταση στην πολεμοκαπηλία και τις αμερικάνικες προκλήσεις, μπορούν να γίνουν θηλιά γύρω από τη νέα “προοδευτική” κυβέρνηση του Μουν.

Νίκος Λούντος

ΕΡΓΑΤΕΣ ΓΗΣ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ

Συνεχίζουμε αποφασιστικά

Συνέντευξη Τύπου – διαμαρτυρία έξω από τη ΓΑΔΑ έδωσαν τη Δευτέρα 15/5 η ΚΕΕΡΦΑ, η Ένωση Μεταναστών Εργατών και μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας από την Γκορυτσά, με αφορμή την επίθεση ΜΑΤ και φασιστών που δέχτηκε η αντιρατσιστική διαδήλωση του Σαββάτου, αλλά και τα συνεχιζόμενα πογκρόμ που πραγματοποιούν οι νεοναζί στην περιοχή.

Στη συνέντευξη μίλησαν ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας **Τζαβέντ Ασλάμ**, ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ **Πέτρος Κωνσταντίνου**, ο **Αζίμ** κι ο **Κιουλφάμ** μετανάστες που δέχτηκαν επίθεση το προηγούμενο μόλις βράδυ, ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χ.Α, η **Δέσποινα Κουτσούμπα** εκ μέρους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ο **Παντελής Γαβριηλίδης** και η **Στέλλα Μυριαώτη**, από την Εργατική Αλληλεγγύη και την ΚΕΕΡΦΑ που τραυματίστηκαν από τα ΜΑΤ στη διαδήλωση κι εκπρόσωπος της ΟΡΜΑ που επίσης τραυματίστηκε από τις επιθέσεις του Σαββάτου.

“Χτυπήθηκα στο τέλος, αφού η πορεία αποχωρούσε ειρηνικά” είπε ο Παντελής Γαβριηλίδης με το χέρι δεμένο από τα χτυπήματα των ΜΑΤ.

“Η διμοιρία των ΜΑΤ που συνεργαζόταν με τους φασίστες ρίξαν κρότου λάμψης στα πόδια μας κι άρχισαν επίθεση στο πίσω μέρος της πορείας για να τη διαλύσουν. Άρχισαν να με χτυπάνε με γκλομπ στα χέρια για να αφήσω το πανό της Εργατικής Αλληλεγγύης που κρατούσα, έπεσα κάτω και συνέχισαν με γκλοπιές και κλωτσιές”.

Ο Κιουλφάμ ήταν σε ένα από τα σπίτια που δέχτηκε επίθεση νεοναζί την επόμενη της διαδήλωσης, το βράδυ της Κυριακής, αυτό στην Τραπεζούντος 31. “Χτες ήταν 10 και μισή το βράδυ κι ακούσαμε πολλές πέτρες να χτυπάνε το σπίτι, τις πόρτες και τα παράθυρα. Φώναζαν συνέχεια ‘φύγετε, δεν θα σας αφήσουμε εδώ’ και έβριζαν. Φοβόμαστε μη μας σκοτώσουν” είπε.

«Δεν συνέλαβαν κανέναν»

Ο **Αζίμ**, που ήταν μαζί του, **συνέχισε: “Δείξαμε τους φασίστες που έκαναν την επίθεση στους αστυνομικούς. Πήγαν, τους μίλησαν, αλλά δεν συνέλαβαν κανέναν. Αντίθετα εμείς που ήμασταν μέσα στο σπίτι, μείναμε όλο το βράδυ στο αστυνομικό τμήμα”. Οι μετανάστες που δέχτηκαν την επίθεση κατέθεσαν τελι-**

Από τη συνέντευξη τύπου έξω από τη ΓΑΔΑ, 15/5

κά μήνυση.

Ο Θανάσης Καμπαγιάννης δήλωσε: “Οι δράστες των επιθέσεων είναι γνωστοί στις αρχές εδώ και δύο τουλάχιστον μήνες. Και παρόλα αυτά έχουμε την διαρκή, ανεμπόδιση και σε πλήρη ασυλία δράση της συγκεκριμένης ομάδας, που αποδεικνύεται ολοένα και περισσότερο ότι έχει σχέση με τη Χρυσή Αυγή. Τα ερωτήματα για τον κ.Τόσκα είναι αμείλικτα. Τίνος η τάξη υπάρχει στην περιοχή, όταν βραδιάζει; Της Ελληνικής Δημοκρατίας ή μιας τοπικής Κου Κλουξ Κλαν;”

“Όπως μέχρι τη δολοφονία του

Σαχζάτ Λουκμάν και του **Παύλου Φύσσα** δεν είχε γίνει καμία σύλληψη, το ίδιο κάνουν τώρα” κατήγγειλε ο Τζαβέντ Ασλάμ. “Δεν θέλουμε να περιμένουμε την επόμενη δολοφονία. Να γίνει άμεσα η σύλληψη των φασιστών που κάνουν τις επιθέσεις στον Ασπρόπυργο”.

“Δεν μπορεί να συνεχίσει η ασυλία και ο τρόπος λειτουργίας του Α.Τ Ασπρόπυργου. Πρέπει να ξηλωθεί ολόκληρη η ιεραρχία του συγκεκριμένου Α.Τ” επεσήμανε ο Πέτρος Κωνσταντίνου. “Οι μετανάστες θα είναι στην πανεργατική απεργία και θα υπάρξει συνέχεια με νέο συλλα-

λητήριο στον Ασπρόπυργο”.

“Ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταγγέλλουμε τα όσα συνέβησαν αλλά καταγγέλλουμε και την κυβέρνηση που δίνει έδαφος στο να ξαναστηθούν τα τάγματα εφόδου. Καταγγέλλουμε και τη στάση της κυβέρνησης σε σχέση με την αστυνομία που σε συνέχεια των αποκαλύψεων για φασιστικούς θύλακες στους κόλπους της, χτυπάει αντιφασίστες” τόνισε η Δ. Κουτσούμπα.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε ολόκληρη τη Συνέντευξη Τύπου στο sekonline.gr

Κ.Μ.

Στο σχολιασμό των τεσσάρων τελευταίων συνεκδικαζόμενων υποθέσεων στη δίκη της ΧΑ έχουν περάσει οι δικηγόροι της Πολιτικής Αγωγής. Εδώ δημοσιεύουμε τμήμα του σχολιασμού του Θανάση Καμπαγιάννη. Όπως εξηγεί “αυτό που ενοποιεί αυτές τις επιθέσεις δεν είναι μόνο η βία της οργάνωσης Χρυσή Αυγή με τη συμμετοχή των βουλευτών Κασιδιάρη, Λαγού, Μίχου, Μπαρμπαρούση και Παππά, αλλά και η διασύνδεση με τις διωκτικές αρχές και την αστυνομία.

Στο Μεσολόγγι, στις 8/9/12 το πρωί, ομάδα μελών και υποστηρικτών της Χ.Α. με επικεφαλής τον κατηγορούμενο βουλευτή Μπαρμπαρούση προσέρχεται στη Λαϊκή με σκοπό να τελέσει ελέγχους στα χαρτιά των αλλοδαπών μικροπωλητών. Όταν οι δημοτικοί αστυνομικοί αρνούνται να συμμετέχουν, τα μέλη της ΧΑ προχωρούν μόνα τους λέγοντας “αφού δεν έρχεστε μαζί μας, θα πάμε μόνοι μας”. Στο τέλος της επιδρομής, ο Μπαρμπαρούσης κάνει δηλώσεις στις οποίες λέει ρητά ότι “τους κάναμε εμείς τους ελέγχους ως Χρυσή Αυγή”. Ο βουλευτής δίνει την πολιτική κάλυψη και προστασία, και η ομάδα κρούσης αναλαμβάνει τα υπόλοιπα.

Η δίκη της Χρυσής Αυγής

Στην Πάτρα, στις 7/7/13 στις 9μμ ενώ ο 18χρονος μαθητής **Χρήστος Αντίοχος** πέραγε μπροστά από τα τότε γραφεία της ΧΑ στην οδό Γούναρη για να συναντηθεί με φίλους του, εντοπίστηκε από ομάδα τριών ατόμων με διακριτικά της ΧΑ που τον ακινητοποίησαν, τον κάθισαν στο πεζοδρόμιο και του ζήτησαν την αστυνομική του ταυτότητα. Όταν το θύμα απάντησε ότι δεν είχε ταυτότητα, ακολούθησε η “τιμωρία” του με κλωτσιές και μπουινιές από την υπέρτερη ομάδα των τριών Χρυσαιγιτών, που δήλωσαν και λεκτικά την πολιτική τους ταυτότητα “εδώ κάνουν κουμάντο οι ναζί”. Πρόκειται για μια τυπική περίπτωση ομάδας της ΧΑ. Η επιλογή του ατόμου γίνεται “τυχαία” – δεν γίνεται δηλαδή βάσει στοχοποίησης, αλλά βάσει γενικών χαρακτηριστικών που δεν ταιριάζουν στους δράστες (σκουλαρίκια, μακριά μαλλιά, χρώμα του δέρματος) και που τον κατατάσσουν στους αντιφρονούντες. Τι μας είπε ο πατέρας Αντίοχος; “Το ίδιο που έγινε με την πρόσφατη επίθεση στον 24χρονο σπουδα-

στή στους Αμπελόκηπους”.

Στο **Ηράκλειο**, στις 25/11/2012, είναι προγραμματισμένη εκδήλωση της Χρυσής Αυγής με ομιλητες τους βουλευτές της, Κασιδιάρη και Παππά. Είναι γνωστό σήμερα ότι στην εκδήλωση αυτή ο κατηγορούμενος Παππάς ύψωσε τη σημαία της 21ης Απριλίου.

Απειλές

Απέναντι στην ΧΑ εκατοντάδες πολίτες αποφάσισαν να κάνουν αντιφασιστική πορεία. Η πορεία ήταν ειρηνική, και όπως κατέθεσαν και οι δύο μάρτυρες αστυνομικοί, στη διάρκεια της δεν συνέβη το παραμικρό. Λίγο αργότερα ομάδα 70 περίπου υποστηρικτών και μελών της ΧΑ με επικεφαλής τον βουλευτή Κασιδιάρη και τους βουλευτές Μίχο και Μπαρμπαρούση απαίτησαν τη διάλυση των συγκεντρωμένων με απειλές από την μεριά του κατηγορούμενου βουλευτή Κασιδιάρη ότι αν δεν γίνει αυτό, “θα τους γαμήσω, θα έχεις νεκρούς μέχρι το βράδυ”. Ο λόγος για

τον οποίο δεν συλλαμβάνεται εκείνη την ώρα ο Κασιδιάρης είναι η βουλευτική του ιδιότητα.

Τέλος στην **Πάρο** στις 28/2/13, έχουμε τη δυνατότητα να δούμε τη λογική συνέχεια. Μέλη και υποστηρικτές της ΧΑ με επικεφαλής τον βουλευτή κατηγορούμενο Μίχο βγαίνουν πίσω από τα ΜΑΤ, κάνουν δολοφονική επίθεση και τραυματίζουν σοβαρά αντιφασίστες διαδηλωτές. Εδώ έχουμε τη συμμετοχή ως φυσικού αυτοργού του βουλευτή Μίχου, ως επικεφαλής ομάδας Χρυσαιγιτών που φοράνε μαύρα ρούχα και παντελόνια παραλλαγής.

Δεν πρόκειται για μια τυχαία ομάδα, αλλά άτομα του τάγματος εφόδου της Νίκαιας ανάμεσά τους τρεις εκ των κατηγορουμένων για τη δολοφονία Φύσσα (**Τσακανίκας**, **Μιχάλαρος** και **Καλαρίτης**). Προκύπτει δηλαδή ότι το τάγμα που δολοφόνησε τον Φύσσα γυρνούσε ανά την Ελλάδα επί μήνες”.

Τέλος ο Θ. Καμπαγιάννης στο σχολιασμό του αναφέρθηκε και στις σημαντικές καταθέσεις του συνταγματολόγου **Νίκου Αλιβιζάτου** και του **Φώτη Ανδρεόπουλου** από το Ανοικτό σχολείο Μεταναστών Πειραιά (δείτε σχετικά στο προηγούμενο φύλλο της ΕΑ).